រឿងស្ពាងចំប៉ាថោង

ក័ណ្ឌ ៣

សៀវភៅដែលផ្សាយចេញពីគេហស្ថាន គីម-គី

ច្បាប់បរឡាន	១ សៀវភៅថ្លៃ	១០៛០០
ព្រះគោព្រះកែវ ទី ១ ដល់ទី ៧ ចប់ . . .	,,	៨៛០០
តេជោដំឌិន ទី ១ ដល់ទី ៧ ចប់	,,	៨៛០០
ទឹកកុំផ្កាក ទី ១ ទី ២ ចប់	,,	៨៛០០
កាព្យកំសាន្តចិត្ត	,,	៦៛០០
រឿងធនូមឿង ទី ១ ទី ២ ចប់	,,	៨៛០០
រឿងធ្មេញជ័យ	,,	១២៛០០
រឿងអាឡាដាំងមនុស្សម្នាក់ទិញចង្កៀងទិព្វ	,,	១៤៛០០
រឿងព្រះសុធន នាងកែវមនោរា ទី ១ ទី ២ ចប់	,,	៩៛០០
រឿងវិបុលសង្គ្រាមទី ១	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ២	,,	១៤៛០០
,, ,, ទី ៣	,,	១២៛០០
នាងពីរដណ្ដប់ ពុទ្ធិសែនឆាឆ័កគ្រី . . .	,,	១០៛០០
ព្រះបន្ទូរគោរប់ ទី ១ ទី ២	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ៣ ចប់	,,	១២៛០០
កុមារផ្កាទ	,,	១០៛០០
រឿងតាឯក ទី ១ ទី ២ ទី ៣ ទី ៤ . . .	,,	៤៛០០
សេកសារិកា	,,	៧៛០០
រឿងជ័យសុរិន្ទ ទី ១ ដល់ទី ៤ ចប់ . . .	,,	១០៛០០
រឿងព្រះមហោសថ ទី ១	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ២ ទី ៣	,,	៨៛០០

ARCHIVES NATIONALES
13. 71. 235 86

សំណូមសំណាង ស្តែងស្តេចបានសាង បរមជាតិ
នឹងនាងវរលក្ស ជាអគ្គមហេសី ទេព្តានាំខ្ញី
មកដល់នេះណា ៗ ឱអាសូរក្តាត់ សឹងកំព្រាព្រាត់
ឯកឯងដូចគ្នា គូរគូស្មោះស្មើ លើសលើលោកា
ទ្រង់ទ្រាយឆាយា សោតសំប្រៃពៃ ៗ គាល្អោះវឡា
ដឹងដោយកបា អរឯងគេតក្រែ បំអកបំអន់
ស្រីតនថ្លាថ្លៃ ថាឱះឪថ្ងៃ នេះហើយខ្ញុំឆ្ងល់ ៗ
នឹងអ្នកម្ចាស់ថ្លៃ ថ្លៃកជាងសព្វថ្ងៃ ដោយក្អកខ្ញុំយល់
ប្រិមប្រិកគ្រា សោភានិមល ដូចចន្ទពេញបុល
រុងរឿងជ្រះថ្លា ៗ យល់ថាទូវមាន ហោកលទមិនខាន
បើដោយខ្ញុំថា ម្ទះហើយបើបាន រួមស្មានស្នេហា
នឹងក្រួបខ្ញុំជា ខ្ញុំអ្នកម្ចាស់ថ្លៃ ៗ នាងស្តាប់វីឡា
ពោលពាក្យបរបារ បំអន់នាងនៃ ព្រះឱស្ឋប៉ប្រិម
ញញឹមបប្រៃ ត្រេកត្រស់ថាហៃ នៃនាងវីឡា ៗ
ម្តេចឡើយបេះដាង ចរចារកសកង បំអកអញណោ
តើអញបានដឹង ដំណឹងតិចព សោះសូន្យម្តេចថា
ឲ្យអាស្រូវប្ចេះ ៗ ធ្វើគល់គិបាយ ថានាយថាអាយ
ហ៊ានហួសដល់ម្ទេរ នាងឯងហ៊ានយក ប្រុសមកនៅនេះ
ហើយគាប់ចែបេះ បញ្ជ្រះជ្រែងជ្រែ ៗ ប៉ុនប៉ងបន់បាន

ផាប្តីហើយហ៊ាន ថាមកឯគេ ឡូកឡឺយបរិយាយ
នាយគាយបំបែ ត្រង់អញៗទេ អញមិនដឹងផង ។
វិឡាសោកសើច អរអស់សំណើច ទូលទៅវិញស្នង
ថាបើម្ចាស់ផ្សំ ទឹងខ្ញុំនេះម្តង ខ្ញុំអរក្តាត់ហោង
បានប្តីក្សត្រា ។ រុងតែបើបាន វិលវិញមកឋាន
ដូចទ្រង់ប្រាថ្នា បើត្រូវត្រង់ខ្ញុំ ខ្ញុំពុំបរហារ
បើដូចខ្ញុំថា គិតម្តេចនេះម្តង ។ នាងសុវណ្ណា
ស្តាប់ពាក្យវិឡា ចំអកលេងលង់ នាងធ្វើជាក្រោធ
កំរោធក្តាត់ហោង ពុំត្រាស់សួរសង ស្ងៀមស្ងាត់វាចា ។
វិឡាស្តីដោះ ទោសតែប៉ុណ្ណោះ អ្នកមាសកំងរ
មាត់មិតទទួល សងសួរឡើយណា ខ្ញុំៗមហា
ថប់ពន់ប្រមាណ ។ ទុះបើទឹងខុស ទោសទាល់ស្លាប់រស់
ម្តេចៗលេងបាន ម្ចាស់ពីរព្រះអង្គ ត្រូវគង់រួមស្ថាន
មួយក្រោធមួយក្បួទ នោះមិនជាអ្វី ។ នេះម្តងខាល់ពេក
ពុំដឹងបើផ្អែក ឥតអង្គចក្រ មានតែពិតា
អ្នកជាក្សត្រី ក្រៅក្រឥតបី នូវពឹងអ្នកណា ។
នាងស្តាប់សំដី ពាក្យវិឡាវៃ បែងបេះបរហារ
ខ្ញាសឯងរៀនអន់ ស្រពោនកក្តា ធ្វើពុំនាំពារ
គង់ស្ងៀមកន្តើយ ។ វីងព្រះបាទ ស្តែងស្តេចឃ្លាឃ្លាត

ពុំផ្សងផ្សើទៀយ　គ្រែបដោយមាគា　ក្សត្រាត្រានត្រើយ
អាទៀតតសៀយ　ពីព្រះពន្ធិតា ។　ឯអស់យក្សយង់
តាមហៃព្រះអគ្គ　ក្រាស់ក្រៃត្រៀមត្រា　ទ្រមេញទ្រមើម
គួរល្អើមគ្គាត់ណា　រូបរូបពុតា　ផាតធំស្កឹមស្កៃ ។
សឹងមានបេស្តា　ដើរដល់ស្ពានណា　ល្អិតល្អបព្រិក្សព្រៃ
រង្គោះរង្គិ　រលំដល់ដី　ល្អិតពបរិសៃ
ព្រះលានសោះសា ។　ស្តេចពុំឈរឈប់　កន្ទុះចិត្តគ្រប់
ដល់បុរីសេមា　ស្តេចបើកព្រះសូរ　បន្ទូលក្រាស់ថា
ហៃអស់ទាំងគ្នា　យើងយក្សនេះម្តង ។　ឥឡូវមកដល់
ព្រំព្រះមណ្ឌល　ហេមន្តហើយហោង　ចូរអស់យក្សា
យាត្រាវិលផ្គង　ទៅទូលក្សត្របង　ដោយដំណើរណា ។
បើទឹងតាមទៅ　ឡើងដល់លំនៅ　ក្រៃនឹងអ្នកកាក
ទឹងកើតផ្អើលផ្អូក　ក្លឹកក្លូកមហិមា　ដោយតេជះយក្សា
សោកសឹងខ្លាចក្រៃ ។　កាលណ្ហោះយក្សា　ស្តាប់ព្រះរាជា
ត្រេកត្រាស់ស្ងួម៉ៃ　បង្គំក្រាបលា　យាត្រាវិលវៃ
ទៅទូលក្សត្រថ្វៃ　សឹងហុនយក្សា　រីឯព្រះអគ្គ
ស្តែងស្តេចទៀងគង់　លើកដអសុពា　ឯកឯងក្លួរ
ស្តេចចរលើលា　ដោយផងព្រឹក្សា　ពុំឈប់សម្រាន្ត ។
មួយថៃទៀងតាត់　ទើបព្រះមហាក្សត្រ　ព្រះអង្គបរាន

ផល់រាជសោមា យោធាគ្រប់ប្រាណ រុករកក្សត្រក្បួន
សព្វព្រៃព្រឹក្សា ៗ ស្ដេចចូលសំដៅ ឆ្ពោះត្រង់លំនៅ
ទីព្រះពន្លា ស្រេចហើយចុះចាក លះលាក់អសុពា
យល់ប្អូនក្សត្រា ស្ដេចឡើងទៅថ្វាត់ ៗ ព្រះកិលៀងយល់
ស្ដេចស្ដែងមកដល់ ក្រញ៉ក្រាបប្រណិបត្តិ ឱបបាទហើយយំ
សូសុំខ្ញុំងក្ដាត់ ព្រះមាសស្នែស្និទ្ធ អម្ចាស់សិរសា ៗ
បបោសបបក ព្រលឹងថាអ្នក ទៅទិសស្ថានណា
ឲ្យខ្ញុំតែងរង់ ទុក្ខផងខ្លោចផ្សា ស្ទើក្ស័យជន្មា
តែងទន្ទឹងនៅ ៗ ក្បិណ្ណាះព្រះបាទ ដៃជើងទន្ទាច
ធិកជោមហៅ ស្ដេចបើកព្រះសូ បន្ទូលក្រង
ត្រេកត្រាស់ប្រាប់ទៅ កិលៀងក្សត្រា ៗ បងអើយប្អូនឯង
លាក់លះវ៉ាឡើង ព្រៃព្រឹក្សអត្ថា តើបពះយកក្សយន់
ម្រើសទ្រង់ករុណា ឲ្យជូនយាត្រា វិលវិញមកហោង ៗ
អគ្គិសំក្ស័យ ផុតជាតិប្រៃលៃ ពុំមកយល់ហោង
ហើយស្ដេចនិយាយ ប្រាប់ប្រាយទំនង អំពីដើមទង
ដូចមុននោះណា ៗ កិលៀងប្អូនអគ្គ ថ្វាក់ថ្វមក្រញ៉ក្រុង
លួងលោមទូលថា អញ្ជើញព្រះអគ្គ ស្ដេចចរយាត្រា
ពីព្រះរាជា ស្ដេចទន្ទឹងក្ដាត់ ៗ ស្ដេចស្ដាប់ទំនូល
ព្រះកិលៀងទូល កាឡោះក្បិណក្សត្រ ស្រួសកន្ទ៌ម្មា

លីលា ឆាប់ថ្វាត់ ទៀងគន់ពជរត់ ពស់វិរិទ្ធា ៗ
ពលពាលអឹងអរ ហែព្រះភូធរ ចូលក្នុងសេមា
លង់លុះស្តេចផល់ មណ្ឌលប្រាង្គប្រា សាទស្ទួសោភា
ស្តេចបរបុះថ្កាន ៗ ឡើងលើប្រាសាទ ប្រសើរស្អាងស្អាត
ទែនទិព្វពិមាន ឥនសិរបគ្គិ ប្រណម្យក្សត្រក្សាន
ពីក្សត្រប្រធាន ស្តេចទតទៅយល់ ៗ ស្តេចអរឥនឥប
ថ្នាក់ថ្នមក្រសោប បុត្តរត្ននិមល ចូងថ្ងៃសោក្កា
នេត្រាជោរផល់ ហាក់នឹងទប់ទល់ ពិតពុំបានណា ៗ
ហៃស្ងួនឧត្តម ចេញចាកលេងលំ នូវនេះឃ្មោតឃ្មា
ប្រាស់ព្រាត់ព្រឹក្សព្រៃ នោះនៃម្តេចបា បង់បាត់កើតជា
ប្រការគល់អ្វី ៗ បិតាស្មានជា មាសមិញមរណា
គណ្ឌលទូលទី ជីវិតបាត់បង់ នៅក្នុងព្រឹក្សព្រៃ
កីលាពក្រាស់ក្រៃ តែងសោយសោក្កា ៗ តែងតែឧទ្ទឹង
ប្រុសស្ងួនព្រលឹង សព្វទិនទៅ បើយូរលង់ក្រៃ
សំខ្សែភន្ទា កូនឲ្យដង្វិតបា ចបាកនេះម្តង ៗ
ដៃជេតភូមី ក្រញ្ញក្រាបរន្ធី ទើបទូលរំងស្ងួន
បពិត្រក្សត្រា ទ្វហាបង្រះបង្រង កាលកូនបរគ្គង
ប្រាស់ព្រាត់ព្រឹក្សា ៗ ជាលជេញអម្រឹត ល្អះល្អះពន្ទឹក
សឹងសុវណ្ណា តែឯកអគ្គឯង រំងើងមាតា

ព្រាត់ពាយយោធា　មុខមន្ត្រីផង ។　ទូលគាលព្រះបាទ
ព្រះបរមនាថ　ស្តេចត្រេចដោយផង　ព្រះពៃព្រឹក្សា
ឯក្រាកន្ទង　ឥតអ្នកពីរផង　កំដរឡើយណា ។
ទូលគាលព្រះអង្គ　ចូលបតស្រះស្រង់　ពើបពាយក្សា
ទូលគាលក្សត្រក្សត្រ　ដល់ស្ថានជិតា　នាងសុវណ្ណា
ជាបុត្តយក្ខយង　ទូលពីយក្សា　ព្រាត់ព្រមចិន្តា
ឲ្យនាងវរវង្ស　ផ្តាំឲ្យអញ្ជើញ　ក្សត្រទាំងពីរពង្ស
ប្រដាប់កំលុង　រៀបរៀងមាគ៌ា ។　ស្តេចទូលអម្បាល
សព្វគ្រប់អស់អាថ៌　បណ្តាំយក្សា　ព្រះជនកព្រះជនី
ក្សត្រីក្សត្រា　អរឥតគណនា　នឹងបុត្តកល្យាណ ។
ហៃសួនឧត្តម　កុំបារម្ភណ៍　ហេតុបុណ្យប្បារមាន
សាងសូមប្រាថ្នា　កាលគ្រាមុនមាន　មែនមិនដែលខាន
ទើបជួនចេះណា ។　ឪពុកនៅតែង　រៀបចំដំណែង
តាមពាក្យយក្សា　កុំមាសគន់គិត　ព្រួយចិត្តចិន្តា
ឪពុកករុណា　ប្រដាប់ដូចប៉ង ។　ហើយស្តេចប្រញាប់
ត្រេកត្រាសបង្គាប់　មុខមន្ត្រីផង　ឲ្យតែងសាសព្វ
បង្គាប់អ្នកផង　មូលមកហើយហោង　ដូចពាក្យប្រាថ្នា ។
មនុស្សម្នាមហាជន　ក្រាសក្រៃពេកពន់　ណែនណាន់តាក
ហើយទើបឲ្យតែង　ដំណែងមាគ៌ា　ជីកជំរះផ្លា

លើកថ្កល់ស្រាំ ៗ ជីកស្រះជីកត្រួវ សក្ការជាជួរ
ប្របផ្លូវសឹងជាំ ដើមក្រូចស្កុផល របស់ប្រចាំ
តាមព្រះបណ្ដាំ គ្រប់នាយគ្រប់ករ ៗ ហើយវិលទៅទូល
ព្រះបាទឥស្សូរ ធម្មិកប្រះប្រង បពិត្រក្សត្រា
ថ្ងៃថ្មានេះម្ដង វិមាគាផង រួចហើយរាជា ៗ
ស្ដេចស្ដាប់អាមាត្យ ទូលទើបព្រះបាទ មានព្រះឱង្កា
ប្រើអស់សេនីយ៍ ឲ្យតែងរាជសា ទៅប្រាប់ក្សត្រា
ប្រាំបីរយអង្គ ៗ ឲ្យមកម្នីម្នា ជ្រិតព្រះរាជា
ប្រដាប់ការមង្គល គលព្រះរាជបុត្រ វិសុទ្ធវរវង្ស
កុំឲ្យបង្អង់ ខានខុសអាជ្ញា ៗ អាមាត្យនានាំ
ឱង្ការបណ្ដាំ រួសរាន់ម្នីម្នា ដល់ហើយទើបទូល
អស់អង្គក្សត្រា សាយសព្វទិស្សា នគរទទៃ ៗ
ជ្រាបដូច្នោះណា រួតរឹងយាត្រា ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ពុលង់ឡើយដល់ មណ្ឌលទិព្វថ្ងៃ ឡើងទៅវៃៗ
បង្គំរាជា ៗ ស្ដេចយល់អស់ក្សត្រិ ប្រាំបីរយថ្វាត់
ដល់ដូចប្រាថ្នា មានព្រះបន្ទូល មធុរះថ្លែងថា
ហៃមហាក្សត្រា ឥឡូវនេះនៃ ៗ ជ្រិតយើងប្រដាប់
ការមង្គលគាប់ ដៃដេតបុត្រថ្ងៃ នូវសុវណ្ណា
សោភាប្រពៃ ជាបុត្រិជៀសដៃ សិងហុនយក្សា

ឥឡូវយើងប្រែង ប្រៀបប្រាណបំរុង ចាំតែពេលា
យើងឲ្យអញ្ជើញ អស់អគ្គក្សត្រា ទៅជួយអាពាហ៍
ពិពាហ៍នេះម្តង ៗ ក្សត្រតាំងប្រាំបី រយទិនអគ្គិ
វន្ទាទូលស្នង យើងខ្ញុំគ្រប់គ្នា នឹងយាត្រាផ្គង
ហៃព្រះប្រះប្រង ឲ្យដល់នាយណា ៗ ព្រមល្មមពុំលង់
ប្រដាប់ព្រះអង្គ ទូវនាងសច្ចា ទាំងព្រះរាជបុត្រ
ពិសុទ្ធសោភា គង់គុជ្ជនទ្រា ហៃស្តេចចេញចរ ៗ
ឯព្រះកិលៀង ទាំង៤ទេទៀង ហៃ.ព្រះកូជ
ពលពាលខ្នានខ្នាប់ អឹងកាប់ខ្លួខ្លួរ កក្រេកអំព
បរិពតទិតនៅ ៗ ទាំងមហាប្រិថពី ផុលផងធូលី
ត្រលោមខ្លួលខ្ទៅ ស្អើទឹងស្រកស្រុត ទ្រោមទ្រុឌចុះទៅ
ដោយតេជះចោមចៅ ដៃដេតកផ្កា ៗ ស័ព្ទគង់ស័ព្ទស្គរ
អឹងកង់រំកិរ ក្រាស់ក្រៃគណនា ត្រៃសាំងគិរី
តទ្រិស្គរជ្វា ភ្លេងមនហិង្សា ភ្លេងសៀមសោតមាន ៗ
រីដង្ហែមុខ រៀបរៀងដល់ស្រុក សឹងហុនប្រធាន
ស្តេចទើបចេញចាក លះលាក់ព្រះលាន ដង្ហែក្រោយមាន
ប្រិទពន់ពេកក្រៃ ៗ ចង្អៀតមាគ៌ា ជ្រៀតជៃកពានពារ
តាមព្រះជៀសដៃ ប្រពូនប្រពាន ណាស់ណាន់ទាំងផ្លូវ
ក្រោមក្រមនោះនៃ ស្ញើក្កុកកស្យា ៗ មើលហើយគួរមើល

ព្រះអង្គប្រសើរ តាំងបីអង្គ ហាក់ទើបផ្ទោះផ្កាក់
ចុះចាកសួគ៌ា មកស្ថិតនូវនា ពពួកពលផង ៗ
ហាក់ព្រះអាទិត្យ ឆៃទរិងរិទ្ធិ បារមីកន្ទង
ឥតអង្គអង្គណា ពាធាប៉ុនប៉ង គួរគូស្មើផង
ព្រះអង្គឡើយណា ៗ ក្សត្រតាំងប្រាំបី រយហៃហចក្រ
លុះលាន់មាត់ថា កញ្ញ័អើយកាពក្លក កាពពេកមហិមា
មកយល់ចេស្ដា ដៃដេត្តភូមី ៗ ទោះបើទឹងស្ទាប់
ហៅមហាមានកត្ញ័ នូវនាលោកិយ៍ ឯអស់ជំនាង
ស្អិតស្អាងថ្មី ៗ ហាក់ទេព្យកោសី ផាន់ដៅរចនា ៗ
គន់ឯស្រះស្រង់ ទឹករងថ្លាយង់ កបនូវបុប្ផា
គួរឈរគួរឈប់ ដោយម្លប់ព្រឹក្សា សម្រាកអាត្មា
បេះផលព្រឹក្សផង ៗ ផម្ទុកពជា ស្តែងស្ដេចលីលា
សន្ទឹមដោយផង ទុកអស់ប្រដាប់ សម្រាប់នោះហោង
ស្ដេចស្ដែងកន្ទង នឹងបុណ្យបុត្តក្សា ៗ ហើយស្ដេចឲ្យដាក់
ចូលបតសំណាក់ នៃព្រះពន្លា ឲ្យលៀងមន្ត្រី
សេនីសេនា នូវក្សត្រប្រជា បរិភោគភោជន៍ហៃ ៗ
ស្រទន់ល្ហបថ្ងៃ ទទួលសង្គ័យ ទើបព្រះភូមី
ស្តែងស្ដេចលីលា យាត្រាចេញខ្វី នានាំនាងស្រី
សច្ចាទុត្តម ៗ នូវស្រីស្រីគ្គា នារីបរិពារ

អកយាយចាស់ខ្ញុំ ហៃព្រះមហេសី ក្សត្រីសួគ៌សម
សៅដៃព្រះស្ងំ អនេកនានា ៗ ខ្ទះសើបខ្ទះលង់
និយាយដាវល្បែង អឹងកង់សោះសា ត្រេកសោមសប្បាយ
ពេះពយចិន្តា ពោលពាក្យបវរ ភ្លៀវភ្លាពេកក្រៃ ៗ
ស្ដេចត្រេបដោយផង ទតទីស្ថានផង រឹងពេញព្រះទ័យ
រៀង ៗ មាគ៌ា ថ្ងៃថ្ងាប្រែពៃ ព្រោងព្រាយត្រៃឈ
សុទ្ធសឹងបុប្ផា ៗ ស្ដេចបរក្រិត ពិតខែមួយស្អាត់
ដល់ចុងសេមា បញ្ឈប់រេហ៍ពល សុកលយោធា
ស្ដេចឡើងព្រះពន្លា បួលគង់ឥតហ្មង ៗ ស្ដេចប្រាំបីរយ
តាមហៃពីក្រោយ ខ្ទះដល់មកផង ខ្ទះនៅហោមន្ទ
សោកណុងស់ហោង មនុស្សប្រើនគិកកង ចង្អៀតមាគ៌ា ៗ
សល់គោដសល់លាន ទឹងដើរពុំបាន សឹងរង់ចាំគ្នា
ណៃនទាំងសឹងហុន ពេញពន់គាត់ណា ព្រះព្រៃពីក្សា
ល្អិតល្អោបវន្ទម ៗ ទើបព្រះចក្រី ត្រាស់ប្រើមន្ត្រី
អន្ទិឯកជាធំ ទៅទូលក្សត្រា យកក្សុទត្តម
យើងមកបន្តិ ដល់ដួចប្រាថ្នា ៗ កាលណោះអាមាត្យ
លុតលាព្រះបាទ ស្រួសកន់យាត្រា ដល់ក្រុងអាសុរិន
ធិបតិនយក្ស ដូចព្រះរាជា ស្ដេចផ្ដាំនោះហោង ៗ
ក្សិនក្រុងអាសុក ជ្រាបហើយក្សត្រា ស្ដេចផ្ដាំរិលស្ងួន

ទូត្ដើយអរក្ដាត់ ទឹងក្សត្រនេះម្ដង អាសូរបំណាង
បំណាចព្រួយប្រាណ ៗ ឥឡូវយើងចង់ ឲ្យស្ដេចបង្អង់
បន្តិចឲ្យបាន រិះរៀបទទួល ដោយគួរក្សត្រក្សាន្ត
លៀងអស់ទាហាន មន្ត្រីយោធា ៗ អាមាត្យបង្គំ
លាក្សត្រឧត្ដម វិលវឹងយាត្រា ទូលដោយកិច្ចចាំ
បណ្ដាំយក្សា ស្ដេចជ្រាបហើយណា ព្រមព្រះហឫទ័យ ៗ
ឯក្រុងអាសុក ស្ដេចប្រើសេនា ជាចូរវៃ ៗ
និមិត្តប្រដាប់ សម្រាបបុរី គ្រឿងទិព្វប្រពៃ
ជុំពលសេនា ៗ ការល្ហោះសេនីយ៍ បង្គំលាខ្ញី
ប្រាណប្រែកាឡា ទង់ជ័យស្វេតឆត្រ រាជរតិសុវណ្ណា
ចាជុំភាព ហោមហៅអាសុរី ៗ ចាំម៉ែរបាយមន់
ចាមរីសែនថ្វាន់ ក្មេងក្វាត់តន្ត្រី ផ្កាប្រាក់ផ្កាមាស
ឧកាសពិសី ផ្កាផ្កាស្ពួនស្រី សប្បាយអ៊ូអា ៗ
ហើយព្រះឥស្សូរ មានព្រះបន្ទូល បង្គាប់សេនា
ឲ្យតែងភោជន៍ខ្ញី បំណើរស្ពក៏ លៀងអស់យោធា
ទាហានពលផង ៗ បាយទឹកនូវស្រា ត្រីសាច់ញាំក្ងា
អន្ទង់បង្កង ទាំងជ្រូកទាំងមាន់ គ្រប់គ្រាន់ជាម្ដង
ខខ្ពស់ផង ឆ្អើតាំងរន្ទាល ៗ ស្ងួរប្រហើរ
ខ្ទះស្ងោរខ្ទះធ្វើ ណែកមនោះត្រកាល នំគមនំកង

គ្រពងនំនាល នំចាំងនំផាល អន្សមត្រាបផង ៗ
វីកសពីសី ថ្វាយតាំងប្រាំបី រយព្រះបរ្យះបរ្យង
មានសេទជា ពិសាក្ដាត់ហោង ក្សត្រក្សាន្តឥតគ្គង
សោយសព្វទេព ៗ ហើយព្រះកូមិន ហោមហៅអាសុរិន
យកគ្រឿងគន្ធា ពិគោឈ្មុយឈ្ងប់ អង្គអប់មាលា
ជូនទាន់ក្រិស្នា សម្រាប់ព្រះអង្គ ៗ នូវភជទជា
ទិព្វតន់ពិសា ពិសេះគួរគ្រង សោយកសកាជន៍មាស
ទកាសបញ្ចូន ហើយត្រាស់ឲ្យអង្គ អាមាត្យមួយណា ៗ
ទឹងនាំទៅថ្វាយ ក្សត្រថ្ងៃពន្រាយ ទាំងបីអង្គា
អាមាត្យបងចាំ បណ្តាំយក្សា ត្រេបគ្រង់យាត្រា
ដល់ព្រះទេវតី ៗ យក្សបត់បាតា ប្រណម្យទូលថា
បពិត្របក្រី ដ្យូតក្រុងអាសុរិន គូមិនយក្ខី
ប្រើយើងទ្វីទ្វី យកភជទុជា ៗ នូវគ្រឿងសុគន្ធ
ប្រសើរទិព្វតន់ ថ្វាយក្សត្រថ្ងៃថ្វា ធម្មិកស្ដេចស្ដាប់
សាសព្វ៌សេនា បើកបន្ទូលថា ហៃភជមន្ត្រី ៗ
ចូរវិលទៅទូល ក្សត្រថ្ងៃឥស្សូរ លើសលែងលោកិយ៍
អរណាស់នៅគុណ ពេកពុនឥតបី ថ្ងៃងថ្មីងមន្ត្រី
សព្វថ្ងៃនេះណា ៗ ព្រឹកនេះស្រោង ៗ អញនឹងយាសយាង
ទៅថ្វាយវន្ទា តាំងព្រះដៃដេត នូវនាងសច្ចា

មូលមួយទឹនគ្នា បង្គំក្សត្រថ្ងៃ ៗ អាមាត្យស្ដែនស្ដាប់
លាក់លាក្រឡាប់ ទៅទូលដៀសដៃ ដូចព្រះបណ្ដាំ
កិច្ចតាមនោះនៃ ជ្រាបក្នុងព្រះទ័យ ហើយបន្ទូលថា ៗ
ម្ដេចទៅមន្ត្រី យសស័ក្ដិសួស្ដី ទាហានអាសា
ពាជរត់ពាជី សេនីសេនា ពលពាលយោធា
ប្រែនតិចនេះម្ដង ៗ ចិត្តអញសន្ធិះ អល់ឯករើងរិះ
ថែរថបកន្ទង ខ្លាចពុំគួរគួ ត្រឹមត្រូវស្នួស្នង
ខ្លាសទេព្ដាផង គេទឹងនិន្ទា ៗ ប្រសិនយសគួច
ពុំស្មើពុំដូច ទឹងនាងទៀយណា បើអញទឹងឲ្យ
យល់ឆ្លាយមហិមា អាសូពុំឆា ស្មើថ្វើមហាទ័យ ៗ
អាមាត្យទូលថា បពិត្រព្រះមហា ក្សត្រគ្រានដៀសដៃ
ខ្ញុំមើលព្រះយស ខ្ពង់ខ្ពស់ប្រើងក្រៃ គួរគួស្មើដៃ
នូវនាងនិមល ៗ ក្សត្រយក្សធិបតី ព្ចពាក្យសេទី
ព្រះអង្គអរសល់ តែងទតអាមាត្យ សង្វាតខ្វាយខ្វល់
រៀបកេងមន្ទល់ ប្រាសាទសោភា ៗ លុះព្រឹកស្រាន់ស្រេច
កាល្មោះទើបស្ដេច ប្រើរាជសេនា ប្រជាប់គ្រប់ប្រាណ
យកយានថ្ងៃថ្លា គុជ្ជនអស្សពា រាជរតសារថី ៗ
ឲ្យនាំមីម្មា ទទួលរាជា ធម្មិកភូមី
ទៅដល់យក្ខថ្វាយ កកាយវន្ទី ទូលថាអាសុរី

ឥស្សូរសិរសា ៗ ប្រើខ្ញុំមកថ្កាន អញ្ជើញក្សត្រក្សាន
ទាំងបីអង្គា ស្តេចស្តាប់វាទី សេនីនោះណា
ព្រមព្រះទ័យា ប្រដាប់ព្រះអង្គ ៗ ទាំងនាងសុប្ចា
នូវរាជកុមារ ស្តេចពុំផ្សូផ្សង ទ្រង់ពរកសត្រា
លីលាឡើងគង់ លើយានវរមង្គ គលគាប់ប្រពៃ ៗ
បើកបាំងក្លស់ក្លុំ នូវកត្តិរម ចាកបរស្សវៃ
ព្រះស្នំស្រីអង្គា បរិពារសៅដៃ ពលផងក្រាស់ក្រៃ
ហែហាមក្សត្រា ៗ ស្តេចទតទីស្ថាន យល់ហាក់កិមាន
សម្តេចឥន្ទ្រា ប្រាសាទប្រសើរ មៀងមើលហើយណា
មិនផ្អែតនេត្រា ដល់ប៉ុនកេសី ៗ ដល់ហើយព្រះបាទ
ចុះចាកឃ្វាឃ្វាត យានយាសមុទី ទាំងនាងដេយ្យា
បុត្រក្សាតីសី លីលាះឡើងខ្ញី ប្រាសាទសុវណ្ណា ៗ
ហើយទើបស្តេចគង់ ទាំងបីព្រះអង្គ ថ្វាយវរវន្ទា
ក្សត្រយក្ខយង់យល់ ស្តេចដល់ហើយណា ត្រេកត្រាស់ស្នេហា
ជាទអរក្រៃ ៗ អរជ្ញីតទស្យា ចម្ងាយមាតា
ឆ្ងាយពន់វិសែ សេចក្តីស្នេហា បុត្តក្សាថ្មើមថ្ងៃ
ទអញគាប់ចៃ ចិត្តក្សត្រស្នេហា ៗ ហើយហាលថ្ងៃក្តៅ
ព្រះទ័យហ្វង់សៅ ព្រួយព្រាណរាជា លះលែងបុរី
ឆានីសេមា ទាំងពីរអង្គា លំបាកតិចអ្វី

ធម្មិកភជា　　សាសនាហា　　សូមទានចក្រ
ខ្ញុំមកពីនាយ　　សប្បាយអស់ក្តី　　ពុំមានក្រក្រិ
លំបាកឡើយណា ៗ　　ដោយផ្លូវពីឆ្ងាយ　　រូបរៀងដល់អាយ
សាន្តសុខមហិមា　　ចង់មកឲ្យដល់　　យុងយល់ក្សត្រា
ផ្ញើកផទិស្សា　　នូវល្អផ្ងលី ៗ　　ព្រះគុណមហាធ្ងន់
ទើបរស់រូបផន្ទ　　បិតបុណ្យភូមិ　　មេត្តាប្រោសប្រាណ
វិលថ្កានបុរី　　សូមផ្ញើជីវី　　នូវព្រះភជា ៗ
ឯនាងទេវី　　សច្ចាស្រស់ស្រី　　នាងឈ្ងៀងនេត្រា
ចង់មើលបុត្រ　　ប្រិមប្រិយសោភា　　ស្រីសុវណ្ណា
ពុំយល់ឡើយហោង ៗ　　គិតក្តង់ចិន្តា　　ទុំដូចអ្នកណា
អស់រូបកង់ផង　　ក្រមុំតូចទេ　　ឬសៅកែហោង
ចង់យល់បានម្តង　　សោះគិតសង្ការ ៗ　　នាងទុកទៅក្តង់
សំឡឹងយូរលង់　　ក្សត្រក្រុងអាសុភ　　ជីងដោយហឫទ័យ
ស្រីថ្ងៃនោះណា　　ចង់ឃើញធីតា　　ភជបុត្រស្នួស្នង ៗ
ស្តេចឲ្យក្សត្រិ　　អញ្ជើញទេវី　　ស្តេចចូលទៅហោង
កាន់បុត្រប្រិសា　　ថ្ងៃថ្នាតតហន្ធ　　នាងយាងដល់ផ្គង
ទតយល់ធីតា ៗ　　ភ្លឺផ្ទេកទភាស　　រឿងលេចដូចមាស
នុព្វគុណហោងណា　　ហាក់បុណ្ណមីច័ន្ទ្រ　　វែងស្ពានវិហាស៍
ព្រះកត្រូដ៏ះថ្នា　　ល្អល្អះប្រិមប្រិ ៗ　　នាងគង់មិម្នា

ព្រះហស្តប្រាប់ ឧបអង្គបុត្រី ថើបថ្ពៃត្រកិត
ថ្ងួញជិតអង្គស្រី គៀកកើយបេតី លួងលោមបរបារ ៗ
កាណ្លោះសោតហោង ស្រីស្រស់ឥតធ្គង នាងសុវណ្ណា
នាងខ្មាសអៀនឱន ស្រពោនកក្ត្រា លើកកវន្ទា
សម្តេចជីនី ៗ ដាក់មុខលំញង ពុំចេញសូរសៀង
ស្ងៀមស្ងាត់ទូរទី កាណ្លោះមាតា សច្ចាទេវី
ចង់ស្ដាប់សំដី រាជបុត្របរិសារ ៗ បបកព្រលឹង
មាសសើយនាងខឹង ទឹងព្រះមាតា ប្ដូមួយមេខ្មាស
ណាមាសពុំអា ពុំចេញបរបារ ទឹងម្ដាយឡើយហោង ៗ
ម្ដាយសោតសឹងស្រី អៀនអន់ខ្មាសអ៊ី អក្កមាសឥតធ្គង
ចូរបើកទិស្សា ស្ពក៉សូសង ទឹងម្ដាយទះម្ដង
ឲ្យធូរចិន្តា ៗ បំប៉ាសុវណ្ណ ឆ្លើយស្នងរឹងថ្កាន
ទឹងនាងសច្ចា ខ្ញុំឥតបើខ្មាស ឱកាសឡើយណា
ដោយពុំធ្លាប់ជា ខ្ញុំព្រះជីនី ៗ នាងទូលបណ្ដោះ
បំប៉ារុសចុះ ចាកទិសក្សត្រីយ៍ ដោយដូចអ្នកអប់
ត្រឡប់ទាំងទី ប្រាសាទសោភី សាយសព្វសោះសា ៗ
ឯព្រះជីនី ស្ដេចស្ដាប់សំដី បុត្រត្អូញពុំអារ
ទតទាំងព្រះទន្ត សោកទរូមហា ខិលនៅទិស្សា
ប្រកិតរៀងកាយ ៗ ហើយយល់បំប៉ា ជ្រុសពីទិស្សា

ខ្ញុំនៃក្លូបខ្វរខ្វាយ　រឹងពេញចិត្តដាក់　ថាអ្នកមាសម្ដាយ
ល្អមេត្តបអម្បាយ　គ្រប់លក្ខណា ។　មើលមិនមានគ្គន
ចិត្តម្ដាយទៀយហោង　ដល់ប៉ុនកេសា　ហៃស្ងួនគោមផ្ទៅ
អ្នកនៅនេះណា　ម្ដាយអ្នកទឹងលា　វិលរឹងទៅថ្កាន ។
ហើយនាងស្រីរត្ន　លីហៅវិលថ្វាត់　មូលមួយក្សត្រក្សាន្ត
នាងទូលស្វាមី　ទេពប្រធាន　ពីបុត្រកល្យាណ
ឥតខ្វះទៀយណា ។　ក្សណ្ណាះក្សត្រយក្ខ　ស្តេចប្រែព្រះភ័ក្ត្រ
ត្រាស់ដណ្ដឹងថា　ហៃរក្សត្រិ　នាងស្រីសច្ចា
ឃើញបុត្រប្រសារ　ដាក់ប្ដូនៅទៀយ ។　គួរគូស្នេហា
នឹងរាជឱស្សា　ប្ដូមេត្តបនាងងើយ　ទើបនាងសច្ចា
វន្ទាទូលថ្លើយ　ស្នងក្សត្រគ្រានត្រើយ　ឥស្សូរយក្សៈ ។
សូមទានខ្ញុំយល់　បុត្ររត្ននិមល　ទ្រើសទ្រង់លក្ខណា
ឯកឯងត្រឹមត្រូវ　គួរគូនៅជា　ផ្ទើមក្ដុងកាក
ហេមន្តបុរី ។　គន់ទៅអស់អគ្គ　ល្អល្អះត្រួបង់
ដូចបន្ទូបណាមី　មិនមានហៅគ្គង　ប៉ុនល្អងគួលី
គួរគាប់ជាតី　រាជវង្សពង្សា ។　ស្តេចស្ដាប់នាងថ្លែង
ញញឹមអរឯង　ឥតឯកុបមា　រឹងពេញព្រះទ័យ
ក្សត្រថ្លៃក្ដាត់ណា　នឹងបុត្រពុំអារ　បន្ទូលស្នេស្នង ។
ធម្មិកក្ដូមី　លើកកវន្ទី　សំណោះថ្លើយថ្លង

សូមទានបើទៅ យូរទៅហើយហោង ក្នកនគរផង
លំបាកមហិមា ៗ ហេតុនោះនេះម្ដង សូមព្រះប្រោះប្រង
ទ្រង់ព្រះករុណា បង់សូមរន្ធាប់ ការឆាប់ម្នីម្នា
ទឹងអាលក្រាបលា ត្រឡប់វិលវិ ៗ កាឈ្មោះយក្សា
ស្ដាប់ព្រះអនុជា ទូលទើបក្សត្រថ្វី ស្ដេចត្រាស់ឲ្យហៅ
ហោមកហើយនៃ បន្ទូលថាហៃ អស់ពងហោព ៗ
បូរមើលបុក្សពា សំពង្សវេលា ផាត់នូវអន្ទ្រា
សំណុំពង្សនាគ តើនូវត្រង់ណា ទឹងស្រឡាញ់គ្នា
ប្តូរទេនេះម្ដង ៗ បេកមាសពេលា ពេគបុក្សធាយា
លក្ខិណោទីផង មើលឲ្យទេទៀង កុំស្មៀងប៉ុនស្អង
អាសូរក្ដាត់ហោង ជ្រិតកូនកំព្រា ៗ ហោស្ដាប់ព្រះសូរ
ស្រេចហើយហោតូរ ដោយជួងជតា ឃើញជាក់ហើយថ្វាយ
រំសាយទូលថា ល្អគ្រប់លក្ខិណា គប់នូវសម្បត្តិ ៗ
យើនយូរទឹងគ្នា កើតយសសក្ខិតា បុណ្យបារមីក្ដាត់
កេរ្យមអស់អាណា ប្រជាពស្ដ្ររដ្ឋ ទាំងបីមហាក្សត្រ
បានពឹងបុត្រភ្ងា ៗ បពិត្របក្រើ បេកមាសនោះក្ដី
សុីងបើកដូបគ្នា ទាំងឆ្នាំទាំងខែ ឥតឯសក្ការ
មានទាំងពិលា ជាន់ឆាយនោះហោង ៗ ក្សត្របីអគ្គា
ស្ដាប់ពាក្យហោព ស្ដេចអរកន្ទង ស្ដេចឲ្យបញ្ជី

ពាពីលាផង ស្រាប់ស្រេចហើយហោង ទើបក្រុងអាសុក ៗ
បើកបន្ទូលស្នង ឥឡូវនេះមួង យើងយកស្ពានណា
និងយកពេជ្ររតន៍ តូបក្តាត់ណាស់ណា ចូលមហាក្សត្រា
ឲ្យសង់ទៀតខ្ញី ៗ របនាធ្លាក់ធ្លក់ ក្រូចក្លាយត្របក
កែមកាលមុទី កែវព្រះពាទពេជ្រ លាយលេចផាក្បី
សូវណ្ណពំងសី នៃបនិតបុសា ៗ ធម្មិកក្បូបាល
ទទួលទិក្ខា ថ្វាយបង្គំលា ទាំងបីព្រះអង្គ
ក្រេបត្រង់យាត្រា ដល់ព្រះពន្លា ស្តេចបរបូលផ្គង ៗ
ព្រួយព្រះបិត្តា ដ្បិតព្រះវេលា សោតជិតហើយហោង
ទ្រង់វែងថែមថប ថៃថយកន្ទង កាលណោះសោតហោង
ក្តៅដល់អាស្នា ៗ សម្តេចកោសី បើកទិព្វចក្ខុ
ដឹងដោយប្រាជ្ញា ស្តេចចុះជាកស្ពាន ក៏មានត្រិង្សា
ដល់ដែនកស្យបា សង់ពេនពិធី ៗ ធាធំទូលាយ
សុវណ្ណព្រោងព្រាយ កែមកែវមណី ក្បីផ្ទុកប្រាក់
ភ្លៀលធ្លាត់សីងមណី រុំយោលសឹងក្បី មាសមាលមាលា ៗ
ចងពិដានផាស គ្រប់ពណ៌ពេញពាស ប៉ានប៉ាក់របនា
សែសយលុះលេច ក្បូរក្បាច់សោភា រូបម្ករពាំផ្កា
លេងលើផ្លូវសែ ៗ មានទាំងពិទួង ហើបហែលត្រសង
ហិចហក់វិលវៃ ផ្កាប់ខាងលើលោ ក្រៀបត្រាក្រាសក្រែ

រូបរស់វិសេស　អស់អគ្គរូបា ៗ　វិគ្រែទីនាំង
វិចិត្របិទបាំង　ព្រះសន្ធិយា　កុម្ភណ្ឌនូវគ្រុឌ
លុះលុតបាទា　ទ្រវែត្រែក្រឡា　ទីនាំងនោះហោង ៗ
សឹងមានសន្ទុព្វគុណ　ឆ្អិនឆ្អៅសោភ័ន　ធ្ងុះធ្ងុះកន្ទង
វីដណ្ដីរគាប់　ក្បូរក្បាច់ចាំងសង　ព្រះក្រាសសោភហោង
មរកតស្វស្ដី ៗ　គាល្មោះសេនា　យល់ហើយយាត្រា
ទៅទូលចក្រី　ស្ដេចជ្រាបហើយអរ　ប្រសើរឥតបី
រីងវៃស្សន៍បារមី　បុត្រថ្ងៃពិសា ៗ　លុះទៀបសន្ទត់
ទឹងដល់កំណត់　បុក្សពាពិលា　ឯអគ្គក្សត្រថ្ងៃ
ព្រួយព្រះទ័យក្រា　ព្រះរាជបុត្រា　ឥតអ៊ីទីងទ្រង់ ៗ
ស្ដេចផ្សង់បារមី　បុត្ររតន៍ពីសី　ពីសុទ្ធវរវង្ស
សូមអស់ទេព្ដា　ជួយទនុកបម្រុង　និមិត្តគ្រឿងទ្រង់
ដូចខ្ញុំប្រាថ្នា ៗ　ពេលនោះក្ដៅដល់　ត្រែត្រឹងរមនួល
សម្ដេចឥន្ទ្រា　ហៀវហោះផ្លោះផ្លូក　សឹងទេពទេវា
នាំគ្រឿងសោភា　ចរចុះមកថ្វាយ ៗ　ទឹកទិព្វសឹងអប់
យកមកស្រោចស្រព　ដៃជេតពន្លាយ　គ្រឿងសុគន្ធា
ទេវតាំងឡាយ　ឈាយលាបព្រះកាយ　ព្រះរាជកុមារ ៗ

អេះបទពំនោល

លុះព្រឹកស្រាងស្រេចសុរិយា　ដៃជេតរាជា

ប្រដាប់ព្រះអគ្គីចក្រ ទ្រង់ព្រះមកុដពេជ្រកែវមណី
ធ្វាសធ្នូរស្មី ពន្លឺភ្លឺផ្លេកព្រោងព្រាយ ៗ
សម្តេចនរិន្ទឥន្ទ្រា កងរត់នាំពា
ព្រះមាតុលីបុត្របើកបរ ព្រះបាទធម្មិកកូនរ
គង់រត់ស្តេចបរ អណ្តែតអណ្តោយនូវគ្នា ៗ
ទាំងព្រហ្មបរិវារយក្សត្រា សឹងគង់រថា
ហែហមព្រះបាទចក្រី ព្រះកិលៀនទាំង ៤ ក្តី
រៀបអស់មន្ត្រី កំណត់កំណាន់គ្រប់គ្នា ៗ
មានទព័ពាះជីគុជ្ជា ជិះបរយាត្រា
ដង្ហែសង្ខាំងភ្លេងស្គាំ អាប់អស់មេឃម៍ស្រទំ
ដោយទេព្តានាំ ប៉ុនបិទអាកាសវេហាស៍ ៗ
ផាវខែលកាំភ្លើងធ្នូសារ ទូនទាំងដេយ្យា
ដើរដោយសក្កាត់គួរស្បែង បំប៉ែសំសែទូវលំពែង
កាំភ្លើងផេះឯង ប្រគត់ប្រគាន់ដោយដៃ ៗ
គាតគង់ខ្ទុយប៊ុស្រលៃ សាប់សូគង់ដៃ
កក្រិកអំពើកកស្យេងា ៗ សំកោហូទុកស្គារ
ពាតមោងស្គគ្ងា ប៊ីអរទូរទ្រអឺងអាប់ ៗ
ចាប៊ីត្រែស័ង្ខស្គទព័ រនាទកូនក្រាប់
អគ្គួចសែរដៀវទៀវញ ៗ ហែមកក្រឿនៗ ផ្លូវគ្នា

ក្សត្រក្សាន្តទ្រង់ធម៌ រង់រឿងកណ្ដាលពលផង ។
ស្ដេចដល់មណ្ឌលហើយហោង អ្នកទ្វារចាំងសង
បិទជិតមិនឲ្យចូលបាន គឹមលៃស្រីថ្ងៃកល្យាណ
យកទ្រព្យប្រទាន អ្នកទ្វារទឹងអាលយាត្រា ។
បង្អង់លុងលុះឡើយណា ក្រែងខុសពិលា
នូវពានទៅលើកាលខៃ អ្នកទ្វារអរឯងពេកក្រៃ
បើកទ្វារវៃ ៗ អញ្ជើញព្រះអង្គចូលឋាន ។
ស្ដេចឡើងទៅគង់មួយស្ថាន បន្ទាការមាន
រៀបរៀងជាផ្លូវសោះសា ។

នេះបទកាកគតិ

ក្សត្រយក្ខធិបតី បើកបន្ទូលថ្វី សំណោះស្នេស្នង
សុរិយាកុមារ ត្រកាលនេះម្ដង ទៅអញ្ជើញផង
ឲ្យចូលមកណា ។ សុរិយាឮហើយ តាំងនៅកន្ទើយ
ប្រដាប់អាត្មា ចេញមកទទួល ដៃដេគភជា
អញ្ជើញយាត្រា ចូលស្ថានពិធី ។ ស្ដេចដោះព្រះទម្រង់
ពីព្រះហស្តទ្រង់ រីកេកំងសី ឲ្យទៅសុរិយា
កុមារធិបតី កម្ពុបុរី ទតរម្យហោង ។
ទើបព្រះកោសី នាំស្ដេចចូលថ្វី ក្នុងគង់ឥតហ្លួង
ស្ដេចទាំងប្រាំបី វេយក្ដីសោតហោង ហៅចូលមកផង

រៀបរៀងនូវគ្នា ។ ខាន់ស្លាបាយសី ចូលជើងនូវទី
ជុំនុំនោះណា កុដង្គនាគី នាងស្រីវិទ្យា
ទទួលខាន់ស្លា កាលណោះឯងះហោង ។ ឯសុវណ្ណា
គិតដល់មាតា បិតាសួនគ្រង ជាទីអនិច្ចា
កំព្រាកន្ទួង ឥតញាតិផៅផង ជាពីរឡើយណា ។
នាងទ្រង់ព្រះកន្សែង សោយសោកកន្ទួង ជោជល់ឆាក
រឹងគិតរឹងខ្មាស អស់កស្ត្រប្រជា នូវអង្គសេនា
មុខមន្ត្រីផង ។ រីគាល្ហោះណា នាងស្រីសុច្ចតា
វររត្នប្រុះប្រុង ទាំងនាងបិត្រា សោកាសោតហោង
នាងមន្ទាផង នូវទេព្វកញ្ញា ។ សោតសឹងបេត្រី
នាំរាជសេទី ចុះចាកស្ងួតា មួលមកជួយការ
អាពាហ៍ពិពាហ៍ យល់នាងគិតា សោយសោកកន្ទួង ។
នាងស្រីសុច្ចតា ល្ងង់ណោមឃាត់ថា នាងអើយនេះម្តង
កុំមាសឧត្តម នាងយំឡើយហោង ទោសទេព្យមនុស្សផង
សឹងជូប្រោះណា ។ បើគ្មានជំនុក ជនីជាក់ទុក
មានក្រុងអាសុក ហើយមានទាំងយើង នូវអស់ទេវតា
ទីងខ្ពស់នរណា ក្រែកទឹងយើងហោង ។ ក្សែណ្ណារសុវណ្ណា
ស្រស់ព្រះភ័ក្ត្រា សោយសោកផង ទើបអស់ទេព្តា
ថ្លៃថ្លាឥតហ្មង យកទឹកទិពផង ជំរះអង្គា ។

ស្រេចហើយស្រីតន់ នាងទ្រង់សុគន្ធ លាយលាបកាយា
ស្រីទេពអប្សរ បវរធីតា បំពាក់គ្រឿងជា
មិនឲ្យមានហ្មង ៗ នាងទ្រង់ព្រះពស្ត្រ ប្រពៃស្រៀវស្រស់
សោតសំគន្ធ ហើយដន្ដប់ស្បៃ កោសេយ្យកស្ត្រផង
លឿងលែមបំព្រង ផ្លូវផង់ខាត់ណា ៗ រត់កែវកងករ
នូវធ្មឹមអំព កន្ទល់ទិញ្យ សង្វាហូរាក
រន្ទាលមហិមា ល្អលើសទេព្ដា ស្ពានស្ទូតិសោតហោង ៗ
លុះបានពិលា នាងស្រីបវិត្រា នាងនាំចេញផ្គង
ស្រីទេពកញ្ញា ទេព្ដានោះផង យកងហៃត្រសង
ណាស់ណាន់ត្រៀបត្រា ៗ កាល្មោះព្រះព្រហ្ម ទ្រង់ឆត្រជ័យធំ
បើកបាំងធិតា ត្រៃស័គ្គទេន្ទ្រ គ្រប់ភ្ញូងមហិមា
អស់អគ្គយក្សា បាចបាញ់កាំភ្លើង ៗ សាប់ស្នូរសន្ធឹក
លាន់ឮពន្ទឹក ដោយតេជៈបក្ដល់ផ្ដើង រូហានរន្ទាល
ខ្ញៀវខ្ញូរឮឡើង សឹងសព្ទកាំភ្លើង វៃផ្សងផ្សប់វហាស៍ ៗ
ហាក់ដូចក្រឡាប់ សឹងហុនស្មើផ្កាប់ ផ្អៀងផែនកស្សជា
ញាប់ញ័របរិពន្ធ រន្ធត់សោះសារ ព្រៃព្រឹក្សនានា
ស្វាកស្វុករុះរោយ ៗ អម្រឹតបក្សា កិតកៃតកមា
រត់មិនមើលក្រោយ សៀតសឹកលាក់ខ្លួន ពឹងពួនមិនឲ្យ
ឮឡើយផ្សាដោយ ជាសត្វនោះណា ៗ បិត្រាទេវី

នាំនាងដល់ទី ពេងរត់សោកា ឲ្យនាងគង់ត្រឹម
ផ្ទឹមនឹងពជា គួរគូស្នេហា ឯកឥតពីរផង ។
ក្សត្រយក្ខធិបតី ធម្មិកភូមី គង់ផ្ទឹមជាម្ដង
ស្ដេចឲ្យជញ្ជូន មាសប្រាក់កែវកង តរលប់ត្នោតហោង
ដោយគួរទីទៃ ។ លុះដល់ពេលា សម្ដេចឥន្ទ្រា
អុចទៀនមាសមៃ បានបុក្សនាយា ហើយណាក្សត្រថ្ងៃ
បិតបាយសីវៃ កាលណោះឯងណា ។ ហើយមានពពិល
មាសមៃស្រស់ស្រិល បិតទៀនដូចផ្កា បង្វិលប្រាំបួន
ជន្ទប់ជុំជា សូរេចហើយណា ទើបព្រះកោសី ។
ជណ្ដឹងក្សត្រា ដើមការទ្វេហា ស្ដេចបានទ្រព្យអ្វី
ចងដៃកជបុត្រ ពិសុទ្ធក្សាប្រើ ប្រាប់មកយើងខ្ញុំ
ឥឡូវនេះណា ។ យក្ខយនឹងប្រធាន ត្លាស់ផ្ញើយសង់សាន
សម្ដេចឥន្ទ្រា ទ្រព្យខ្ពស់បុងត្នោត ខ្ញុំសោតឲ្យជា
ចំណងហត្ថា បុត្ររត្នពីរពង្ស ។ ទោះស្ងូត្រច័ត្រ
កជរត់សម្បត្តិ ខ្ញុំព្រះអង្គហោង ខ្ញុំសោតលើកឲ្យ
សែបសោយកជក្សី នគរយក្ខយង់ សឹងហ៊ុននេះណា ។
ធម្មិកភូមី ផ្ញើយផ្គងកោសី ហោមហៅទៅ
ទ្រព្យគាំងនេះទៃ ចងដៃបុត្តក្សា កែជសេមា
ហោមន្ត្រស្រុកនាយ ។ ខ្ញុំសោតប្រគល់ ឲ្យកូនទិមល

តាំងពីព្រេនាយ　គ្រប់គ្រងសេនា　ប្រជាទាំងឡាយ
យើងឪពុកម្តាយ　បាស់ហើយនេះម្តង ៗ　សម្តេចកោសី
ជ្រាបអស់សំដី　ក្សត្រក្សានទាំងសង　ស្តេចស្រែកឃោសនា
ទេព្តានោះផង　ស្តាប់ហើយអ្នកគោង　ជួយជាសាក្សី ៗ
ហើយឲ្យកុមារ　នូវពជធិតា　ក្រញូក្រាបវន្ទី
ពីរពង្សក្សត្រា　នូវព្រះជីនី　ស្តេចឲ្យពពី
សេមសុខសូសល់ ៗ　ឲ្យយឺននូវគ្នា　បម្រើនជណ្ណសា
បុត្ររតន៍និមល　បៀសបាកពោគ្គា　ផរាជិតជល់
អំពើរអំពល់　គូវគុំបីមាន ៗ　ពប្នះអស់សត្រូវ
មារមុះទូទៅ　បាលវាញ់សត្វស្ពាន　បំបាក់បំបប
វ៉ែប្រែបប្រួញប្រាណ　ពុំឃើសឃ្លងបាន　បៀតបៀនឡើយណា ៗ
សប់ប្រទេសផង　មូលមកអឹងកង　ថ្វាយកវន្ទា
ថ្កល់ថ្កើងយឺនយស　ខ្ពង់ខ្ពស់សក្ខិតា　ក្រេមក្សាន្តប្រជា
ពស្ត្ររដ្ឋសត្វថាន ៗ　កាល្មោះសោតណោ　អស់អង្គក្សត្រា
ទីទៃគ្រប់ប្រាណ　គន់ព្រះលក្ខិណា　ធិតាកល្យាណ
នូវព្រះប្រធាន　ដៃដេតកាជា ៗ　គន់ហើយរឹតគន់
មិនមានផ្អែតផ្អន់　ដល់ជាក់នេត្រា　ទោះទាំងមន្ត្រី
សេនីសេនា　នូវក្រស្ត្រប្រជា　មកមីប្រុះផ្ទៀត ៗ
ដណ្តើមពានពា　ណាស់ណាន់ដៃផង្គា　ខំខិតបែបៀត

ពាពិតទ្រេតទ្រោត លោលោតសឹកសៀត អើតហើយអើតទៀត
មើលទៅពីឆ្ងាយ ៗ ទាំងចាស់ខ្ចង់កោង សក់សោតសរព្រោង
ដោះសោតសន្ទាយ ធ្មេញបាក់គ្រហុប ទ្រទ្រុបពីឆ្ងាយ
ក្រមុំមេម៉ាយ មើលមីមហិមា ៗ ពរចៅពរកូន
ប្រពានប្រពូន ផ្តួលដេកលើគ្នា មិនទៅផ្ទះសាយ
អត់បាយអត់ស្ងា ភ្លេចភ្លាំងអាត្មា ពោយរឹងឈរនៅ ៗ
សត្តុសរសើរគង់ ទ្រហឹងរំពង បានយល់ព្រះចៅ
ស្មើបានសម្បត្តិ សួរថ្កាត់ហើយហៅ ជីតាចៅពៅ
អាចឲ្យបានយល់ ល្អហើយល្អពេក ទាំងគូឯងឯក
ឥតអ្នកណាដល់ ទោះទាំងទេព្តា នូវនាមខ្ពល់
សួរសឹងឆ្ងាយសល់ តុំស្មើរទៀយណា ៗ ឯវិទនូវខ្វាក់
កំពុកកំបាក់ ចឹងខានយាត្រា ជាទិះទិកម្ម
ចងចាំវេក ព្យាធិពេតា បៀតបៀនក្តាត់ហោង
គេទៅនោៗ ឯងនៅប្រលើ បាបអ្វីនេះម្តង
គិតហើយគួរស្លាប់ គួរតាប់កន្ទង់ គេមើលគង់ៗ ឯងទៅពុំបាន ៗ
ស្រែបទើបព្រះឥន្ទ ចោមចៅនរិន អញ្ជើញក្សត្រក្សាន
ចរចូលប្រាសាទ ស្អាងស្អាតទិព្វស្ថាន ទាំងនាថគលព្រាណ
សួរបទហើយណា ៗ ហើយព្រះកោសី. លាក់លាវិធី
ស្ថានត្រៃត្រឹងព្រា ទោះទាំងនាងនាថ ស្រីសុច្ចតា នូវទេពទេព

សឹងវិលវិលហោង ៗ ក្សិណក្សត្រអាសុរី ធម្មិកភូមី

ឲ្យភ្នាក់ងារផង លើកដាក់ស្តុកស្បៀង ឲ្យលៀងភ្ញៀវផង

មុខមន្ត្រីកង បរិភោគគ្រប់គ្នា ៗ លើកក្រយាស្ងោយ

ភាជន៍មាសមកឲ្យ អស់អង្គក្សត្រា តាំងនាយរេហ៍ពល

ស្កប់ស្កល់កោក្តា ស៊ីបាយផឹកស្រា សូរេបហើយនៃ ៗ

ធម្មិករាជា នូវនាងសច្ចា ត្រឡប់វិលវិ

គង់ព្រះពន្លា ថ្ងៃថ្ងាប្រពៃ ក្សេមក្សាន្តព្រះទ័យ

សម្តេចរាជា ៗ ដៃដេតភូមី ស្នាលស្និតមេត្រី

នាងសុវណ្ណា លុងតិចព្រះបាទ ននាដក្សត្រា

នូវនាងសច្ចា ព្រះវរជិនី ៗ ស្តេចឡើងទៅគាល់

ក្សត្រថ្ងៃទ្រង់ធម៌ ហោមហៅអាសុរី ប្រញ្ញាប្រាណាបង្គំ

ប្រណម្យវន្ទី ទើបទូលទៅទ្វី នូវពាក្យស្នេហា ៗ

បពិត្រក្រាបទូល ព្រះអង្គឥស្សូរ សូមជ្រាបចិន្តា

ដ្បិតមកនេះលុង ព្រោះបង់សោមា នូវពស្ត្រប្រជា

យូរពេកហើយហោង ៗ ឥឡូវនេះណា ខ្ញុំសូមក្រាបលា

ត្រឡប់វិលផង ក្រែងអស់អាណា ប្រជារាស្ត្រផង

មានកើតសៅហ្មង ក្រោយខ្ញុំយាត្រា ៗ តាឈ្មោះក្សត្រយក្ខ

ស្តេងស្តេចស្តាប់ជាក់ បន្ទូលត្រាស់ថា ប្អូនអើយចូលនៅ

អាលទៅអ៊ីណា អាសូរកុមារ រាជបុត្រស្នែងស្នង ៗ

អ្នកទឹងអាឡៃ   ក្រៀបក្រំព្រះទ័យ   សោយសោកសៅហ្មង
សង្រេងក្រោយក្រៃ   នៅនៃអញបង   ឃាត់ប្អូនករុណាហោង
កុំអាលយាត្រា ៗ   ធម្មិកប្រះប្រង   ទូលទៅរឹងស្នង
ព្រះរៀមកជា   ខ្ញុំសោកពុំបង់   ព្រោះបង់ឃ្លាតឃ្លា
ខ្ញុំព្រះបាទា   ចិត្តបង់នៅកាយ ៗ   តែខ្ញុំថប់សល់
ភយរង្គមទូល   ហោមន្តឯនាយ   បើអត់ពីខ្ញុំ
ចាកចំបែងឆ្ងាយ   សំពុំសប្បាយ   ដូចនៅសព្វគ្រា ៗ
ហេតុនេះទើបខ្ញុំ   លាព្រះឧត្តម   គេចត្រង់សមា
សូមផ្ញើឱរស   ប្រាណប្រុសនៅជា   ខ្ញុំព្រះបាទា
ហោមហៅអាសុរី ៗ   រីព្រះកិលៀង   តាំង ២ ទេទៀង
នូវមុខមន្ត្រី   សោកសឹងទុកនៅ   ចាំហៅក្លាប្រឹ
បុត្ររតនពិសី   នូវកាយនេះណា ៗ   ទោះខុសទោះត្គង
សូមព្រះប្រះប្រង   ទ្រង់ព្រះមេត្តា   គាបអនុកូល
អាសូករុណា   ស្មើបុត្រខទក   ពិតពុំសង្ស ៗ
វីក្សត្រយក្ខយង់   សម្ពះសាសនី   កុំព្រួយព្រះទ័យ
ហេតុដ្បិតស្រឡាញ់   ពិតពេញចិត្តក្រៃ   អគ្គីសំក្ស័យ
កាលមុនមិញណា ៗ   ចិត្តបងសព្វថ្ងៃ   ទុកស្មើស្រីថ្ងៃ
នាងសុវណ្ណា   ហេតុនោះទើបឲ្យ   តាមដោយប្រាថ្នា
ខុសគាប់គាបជា   នោះនៅស្មើបង ៗ   សង្កាតទុកដាក់

បុត្រីវល័ក្ស   អាសូរគ្នាត់ហោង   ម្តេចឲ្យអាសា
ឥតការនេះម្តង   សំណើចអ្នកផង   លោកទឹងទិន្ទា ៗ
កុំក្សត្រឧត្តម   ថែថបបុប្ផារម្មណ៍   បងទឹងជានា
តោះតាំងមន្ទីរ   សេនីយោធា   នូវ ៤ ក្សត្រា
ព្រះតិលៀងថ្ងៃ ៗ   បើស្តេចទឹងទៅ   ស្រុកទេសលំនៅ
នគរនាយនៃ   មិនហ៊ានឃាត់ណាស់   ក្រែងពាស់ព្រះទ័យ
ទុះបានអាឡៃ   មិនបង់ឃ្លាតឃ្លា ៗ   ធម្មិកកុម្មី
ស្តេចស្តាប់យកទ្ទី   ព្រមព្រះបិត្តា   ទុនទុបកជបុត្រ
ពិស្ទុះស្នេហា   បន្ទូលផ្តាំថា   ហៃសួនឧត្តម ៗ
ឆ្ងាយទឹងបិតា   ចរចេញយាត្រា   លាកលះលែងលំ
នូវទឹងក្រឡាប់   រិលធាប់ចាកចំ   បែងបង់កូនកុំ
ក្តួចពាក្យបិតា ៗ   កុំបាដ់អឹង   ទាស់ទែងទទឹង
ព្រះអគ្គកជា   គាល់ហៀផ្តាប់ផ្គុន   អស់អញទុស្សា
សព្វទិនទេវ   ប្រែសព្រាណប្រែក្រតី ៗ   មួយសុវណ្ណា
ខុសគាប់ក្តីណា   កុំកូនពិសី   ពោលពាក្យបោកបោះ
ទ្រគោះសំដី   ក្រេវក្រោធខ្ពលទ្ធិ   ឲ្យអាក់បិន្ទា ៗ
កូនើយបូរង្ស៊ី   ខ្លួនសួននេះលើ   លើលោកករុណា
កុំបាប្រែខ្លួស   រង់រូសចរចា   ពុំគោតអ្នកជា
បាក្រុកឡើយនៃ ៗ   បូរពេះដាក់ខ្លួន   គួរគិតក្តីស្នួន

តាមព្រះហឫទ័យ　កុំហ៊ានពន់ពេក　លើសពន់វិសេស
កុំខ្លាចពេកក្រៃ　ក្រៅក្រិត្យក្សត្រា ។　ឯព្រះជនី
ថ្នាក់ថ្នមបេត្តី　រាជបុត្រប្រសារ　បះបោសបំពេល
អន្ទែលអង្គា　ថើបថៃផ្តាំថា　ហៃមាសពន្លាយ ។
នួណា នាងណា　យើងពីរនឹងណា　ទៅទីស្ថានឆ្ងាយ
ផ្ញើតែរាជបុត្រ　ពិសុត្តធោមធាយ　នឹងនាងនូវអាយ
រួមភក់ស្នេហា ។　កាណោះទេវី　ប្រសើរស្រស់ស្រី
នាងសុវណ្ណា　គ្រញូក្រាបផ្គុំ　ប្រណម្យវន្ទា
ពីព្រះភក្ដា　ផ្ចូញជិតធ្ងូលី ។　នាងនាដស្រីថ្លៃ
គន់គិតអាឡៃ　ព្រះវរជនី　នាងទូលផ្តេកផ្តិត
ស្នាលស្និតមេត្រី　ឱម្ចាស់អង្គឥត　សូរខ្ញុំនេះណា ។
ពីដូចខ្ញុំបាន　ក្សត្រថ្លៃប្រធាន　ជាមកុដសិរសា
ពុំដែលឲ្យអាក់　ថ្នាំងថ្នាក់ចិន្តា　ឥឡូវឃ្លាតឃ្លា
ឆ្ងាយនេះជាម្តង ។　ខ្ញុំរងចប់សល់　បាបអ្វីមកផ្តល់
ព្រាត់ព្រះបង្រះបង្រង　ខ្ញុំប៉ង់នឹងផ្ញើ　ខ្ញុំនលើអ្នកហោង
ម្ដេចស្ដេចរំលងផ្គង　ឲ្យខ្ញុំកំព្រា　ខ្ញុំព្រាត់ពីស្រុក
ពីព្រះជនក　ដីទីឆ្ងាយណា　មកបានព្រះអង្គ
ទ្រើសទ្រង់មេត្តា　ឥឡូវនេះឃ្លា　ឃ្លាតចាកចេញទៅ ។
រីនាងសច្ចា　ស្តាប់បុត្រប្រសារ　ទូលទុក្ខកាត់ក្តៅ

នាងលួងលោមថា ពុំងាស្រែពៅ កូនអើយម្តាយនៅ
ត្រងត្រុងភាព ៗ ឆាប់ទៅមិនយូរ ម្តាយសោកអាសូ
នាងនៅកំព្រា កុំមាសព្រលឹង ទន្ទឹងឡើយណា
ក្រែងម្តាយយាត្រា ទៅហើយចោលចៅ ៗ ម្តាយទៅតាំងទុក្ខ
ឥតឯហៅសុខ អល់ឯកអួលក្តៅ បើបដ្ឋងខាន
ពុំបានណាពៅ ហេតុនេះនឹងទៅ ទៅតាំងទុក្ខា ៗ
កាលណាព្រះបាទ ដៃដេតននាដ ព្រះរាជបុត្រា
ប្រណម្យក្រាបទូល ឥសូរយក្សា ខ្ញុំសូមក្រាបលា
ក្សត្រក្សានធិបតី ៗ នឹងជូនដំនក ដំនើទៅស្រុក
ហេមន្តបុរី ៗ ក្សត្រយក្សព្រមស្រេច សម្តេចចក្រី
ផ្តែផ្តាំប្អូនស្រី សង្សារស្នេហា ៗ ទៀងទើបព្រះអង្គ
លុតលើកកំបង់ ថ្វាយបង្គំលា ស្តេចវិលវិញដល់
មណ្ឌលហើយណា គង់ព្រះពន្លា ពុំលង់ឡើយហោង ៗ
ស្តេចឲ្យរៀបរោះ ដំរីរទេះ ទព់ថ្មើរជើងផង
លុះបានពិលា ក្សត្រាប្រុះប្រុង នាំនាងនាដផ្គង
ឡើងគង់គុជ្ឈសារ ៗ រីព្រះរាជបុត្រ ថ្ងៃថ្វាពិសុទ្ធ
សោកហៃបិតា ស្តេចគង់គុជ្ឈន្ទ នរេន្ទ្រក្រៀវក្រា
មុខមន្ត្រីត្រា ជាជួរខ្ទាប់ខ្ទាន់ ៗ ឯស្តេចប្រាំបី
រយគង់ដំរី បរមុខប្រិនជាន់ សុត្ថានហៃ ៗ

គ្រឿនៗណាស់ណាន់ ក្សត្រថ្ងៃសោកណា ដល់ចុងសោមា ៗ
កន្ទុះរីខស្ពាត់ បើកបន្ទូលថ្វាត់ ទឹងរាជទសព្រ
ហៃកូនត្រកាល សង្ក្រាស្នេហា ស្លទ្ធីយចូរផា
វិលវិងទៅថ្កាន ៗ អាសូរក្សត្រិយ៍ សំសោយសោភគិ
លាពលទន់ពុំក្រាន្ត ទាំងក្សត្រិយគ្រា ថ្ងៃថ្កាប្រធាន
ទន្ទឹងក្រៃងមាន ជម្ងឺរោគា ៗ ព្រះរាជទិរស់
ក្រាបបង្គំត្ដោះ ពីព្រះរាជា ព្រមព្រះបំណង
ចិត្តចង់យាត្រា ថ្កានរាជពន្ទីតា នាងនាងឃ្លាតឆ្ងាយ ៗ
ហើយស្តេចប្រណម្យ ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ លុំអុតទិនកាយ
ផាទបទលុតលា ក្សត្រាពន្រាយ ជលនេត្រហូរខ្ចាយ
អួលអន្ទកាត់ណា គង់គុជ្ជន្ទជ័យ ឆាត់ធំស្កិមស្កៃ
វិលវិងយាត្រា ត្រឡប់មកក្រោយ ដល់ជួបប្រាថ្នា
ទូលក្រុងអាសុក ដោយដំណើរវែង ៗ ហើយស្តេចយាត្រា
ថ្កានសុវណ្ណា ពន្លកថ្ងើមថ្ងៃ ស្តេចគង់នាងថ្វាយ
កកាយល្ហមល្ហៃ អរឯងពេកក្រៃ ឥតឯទុបមា ៗ
សម្ទះស្រាកស្រួល ក្រាបទូលសាកសួរ ពីព្រះមាតា
ព្រះអង្គនិយាយ ប្រាប់ប្រាយបរចា សួរសងប្អូនគ្នា
អស់អាថិសេចក្តី ៗ សព្វគ្រប់ហើយណា ចុមព្រះប្អូនគ្នា
រួមរក់មេត្រី ដើបថៃរសស់អង្គ ប្រិត្តិយន៍ឥន្ទ្រី

ក្រញួក្រុងបេត្តី ស្និតស្នាលស្នេហា ៗ រីឯព្រះបាទ
ធម្មិកនាថ ស្តែងស្តេចលីលា ពីក្រុងសីហុន
ឆ្ងាយពន់ពេកណា ខែមួយក្សត្រា ចរចូលនគរ ៗ
ស្តេចឡើងប្រាសាទ ប្រសើរស្អាតស្អាត មូលមួយទូរបរ
វិចារពេញត្រៀបត្រា មហិមាកុះករ គាល់ព្រះភូធរ
អនេកគណនា ៗ ស្តេចតាំងប្រាំបី រយអគ្គវិទ្ធី
ប្រណាម្យទូលថា បពិត្រសូមទាន ស្តេចមានមេត្តា
យើងខ្ញុំក្រាបលា ទៅស្ថានទីខែ ៗ ធម្មិករាជា
ព្រមព្រះចិន្តា បើកស្រេចហើយនៃ ទ្រង់ព្រះរាជទាន
ធនធានថ្លៃៗ ស្កប់ស្កល់ចិត្តក្រៃ គ្រប់អង្គក្សត្រា ៗ
ទោះតាំងមន្ត្រី ពលពាលផងក្តី សឹងបានគ្រប់គ្នា
ស្រេចចរចេញប្កាន ទៅស្ថានអាត្មា សាយសព្វទិសា
ទីទៃទៅហោង ៗ យើងនូវស្រដី ដៃជេតភូមី
នាងសុវណ្ណា ស្តេចសោយសម្បត្តិ រម្យរង្គយក្សា
សឹងហុនសេមា ឯងឥតភ័យផង ៗ ស្តេចតែងឡើងទៅ
បំរើគាល់ហៅ ក្សត្រិយក្ខប្រះប្រឹង អាសុរិនរាជា
ករុណាឥតហ្មង រួមរក់សុខត្រង បុត្រពីរអង្គា ៗ
ស្តេចសោយរាជស្កល់ សុខគន់មណ្ឌល ពលពាលយក្សា
ត្រៀមក្សាន្តពន្ទ្រាយ សប្បាយក្តាត់ណា ដោយបុណ្យក្សត្រា

បណ្ណាល័យជាតិ

ក្សត្រិតីរពង្ស ៗ ឥតក្តីកង្វល់ អំពើអំពល
ទីទៃគ្រប់អង្គ សម្បូណ៌សម្បត្តិ ប្រើនក្តាត់នាគង្វ
នគរភិមុខ គល់គាប់ប្រពៃ ៗ រីកាល្អោះណា
សម្តេចឥន្ទ្រា នរិន្ទ្រហោមតែ ស្តេចទ្រង់ចិន្តា
កង្វព្រះហឫទ័យ អាត់អធ្យាស្រ័យ ដឹងដោយប្រាជ្ញា ៗ
យល់ជាទឹងមាន ហេតុហើយមិនខាន ទ្រង់ព្រះករុណា
អាសូរទេវី ស្រីសុវណ្ណា នូវព្រះភជា
ដៃដេតកូម៉ី ៗ ព្រះឥន្ទ្រគិតគណ ស្តេចទៅមិមន្ត
ទេវបុត្រសួស្តី គឺអង្គតថា គតជាជិនស្រី
ច្បុះច្បងជាតិ វរពុទ្ធពង្សា ៗ បពិត្រអ្នកមាន
បុណ្យន្ទើយសូមតាន អាភធនា ចុះចាប់បដិ
សន្ធិជាតិជា បុត្រសុវណ្ណា ដៃដេតកូធរ ៗ
សម្តេចម្បូរលី ទទួលនូវនិ មន្ត្រហើយត្រេកអរ
ហៀវហោះស្រេចស្រុត ច្បុតវាកបរ ដល់ដែននគរ
ដៃតដេតភជា ៗ ចូលចាប់ប្រដិសន្ធ ទឹងព្រះសូនតន់
នាងសុវណ្ណា កង្វពត្រីស្បាត់ ស្រីវតន៍និទ្រា
យល់និមិត្តជា អស្ចារ្យក្តាត់ហោង ៗ ទ្រង់ព្រះសុបិន
យល់ហាក់ព្រះឥន្ទ្រ កោសីច្បុះច្បង បើកបរភជរត់
ច្បុតមកផ្គង ដល់ដីដូចប៉ង អញ្ជើញដោយ្យា ៗ

ឡើងលើកដរត់ កន្ទេលប្រឿងព្រាត់ ទៅតែត្រឹមរូប
យល់ដូចព្រះបន្ទូ សោកណាស់ដ្រះថ្លា ចូលចាប់ហត្ថា
នាងនាដកល្យាណ ។ នាំនាងយាត្រា ប្រពាធអត្ថា
ព្រៃព្រះហេមពាន សឹងដូចព្រះរា មហិមាហៅហាន
ត្រកន់បីប៉ាន ចាក់បរបេញឆ្ងាញ ។ នាងសោកនាងយំ
ព្រះហស្តផាលផុំ ទ្រូងទ្រុឌស្ញើផ្ងាយ អាឡៃបន្ទ្រូ
ថ្ងៃថ្លាពន្រាយ ទឹកនេត្រហូរខ្វាយ តាមទៅសោះសា ។
ទាន់ហើយក៏កាន់ ដំណើមយកបាន បន្ទួបែងវេហាស៍
វិលវិញមកស្ថាន គិមានអាត្មា ដូចកាលសត្វគ្រា
ពីមុនមកហោង ។ ស្រេចហើយធិតា តើនបាកនិទ្រា
កែកិតកន្ទង ញ័រអស់អគ្គា កគ្រាសៅហ្មង
ពុំបេញស្សូរសង ស្បៀមស្ងាត់បរវារ ឯព្រះរៀមរាក់
ស្តេចយល់ព្រះកន្ត្រ ព្រះប្អូនពុំងារ ក្រៀមក្រមស្រពោន
អាក់អន់សោះសា ស្តេចលួងលោមថា ហៃមាសមិត្តបង ។
ហេតុអ្វីប៉ះណា មិនដូចសត្វគ្រា រៀងមកមួយដង
ប្អូនអន់ចិត្ត ពាក្យពេជនោះផង ប្រសូនសាសង
ប្រាយប្រាប់រៀមរា ។ ក្សិណ នាងនារី ផនអញ្ជលី
ព្រះរៀមរាជា ទូលតាមនិមិត្ត ឯងឥតសង្ការ
សម្តេចរាជា ជ្រាបព្រះហឫទ័យ ។ ស្តេចពិតពុំយល់

ឆ្ងល់ហើយរឹងឆ្ងល់ ប្លែកក្រៅវិសេស ក្សិនព្រះភូធរ
ចេញចរឃ្លាឃ្លៃ ដល់វេនរត់ថ្ងៃ ដណ្ដឹងហោរា ។
ហៅហោរាទាំងឡាយ ឲ្យគន់គូរទាយ សុបិនដេយ្យា
និមិត្តចំឡែក ឆ្ងល់ពេកក្ដាត់ណា ស្ដេចប្រាប់ហោរា
ដោយដំណើរនៃ ។ ហោស្ដាប់ព្រះបន់ ទូលទើបហោគន់
ដោយក្បួនសិលសៃ ហើយទូលព្រះបាទ ននាដចៀសវៃ
បពិត្រក្សត្រថ្លៃ ឥស្សូរសិរសា ។ រីព្រះសុបិន
យល់ដូចព្រះចន្ទ គង់ពងរង្គ គឺព្រះភូធរ
ព្រះវរបិតា នឹងឲ្យសេនា មុះមកដល់កាយ ។
អញ្ជើញព្រះអគ្គ ទាំងពីរទៅគង់ នគរឯងនាយ
រីឯព្រះចន្ទ សោភ័ណពន្លាយ បើដោយខ្ញុំទាយ
និមិត្តនេះណា ។ នឹងមានពងបុត្រ ប្រាណប្រុសប្រាកដ
ទ្រង់រិទ្ធិបេស្ដា តែនឹងលំបាក ចរចាកឃ្លាតឃ្លា
ស្មើក្ស័យជន្មា ឯកឯងជាមួង ។ រីព្រះពាហូ
តឹកដសត្រូវ ប្រមាទប៉ុនប៉ង ឯព្រះជិទី
ក្សត្រិបង្សៈបង្ស ស្ដេចតាមទៅហោង ទើបបានបុត្រា ។
នាំវិលមកឋាន គង់នូវនាស្ថាន សឹងហុនេះណា
បានគ្រងសមាត្ដិ មេរ្យរដ្ឋប្រជា ទាំងបីភាគ
ប្រាកដក្ដាត់ហោង ។ ហើយមានតបៈ ជោគជ័យជំនះ

ឥតអ្នកស្មើផង ជាក់ជាឥស្សូរ កំពូលប្បុះប្បុង
លើសលែងលោកផង ទូរនាំងទិស្សៈ ៗ ព្រះបាទជៀសវៃ
ស្តេចស្តាប់សូមៃ ហោះហើយក្សត្រា ទ្រង់ព្រះកជទាន
ធនធានជា ៗ រង្វាន់លោព កាលណោះឯងហោង ៗ
ចាប់ដើមពីថ្ងៃ នោះនាងនាដថ្ងៃ ស្រីស្រស់ទងវង
នាងទ្រង់គភ៌បុត្រ ពីសុទ្ធឥតហ្មង រីកាល្ហោះហោង
ឯអគ្គក្សត្រា ៗ ស្តែងស្តេចពិភាក់ សួនគ្រងរៀមរាក់
គភ៌ពដពន្ធិតា គោះសោយគោះស្រង់ សឹងផ្ទុំសេក្យា
ប្រុងប្រាណគ្រប់គ្នា ខ្លាចខ្លួនទទៃ ៗ គោះទឹកត្រជាក់
ពេកហើយខ្លាចអ្នក និតនៅក្នុងផ្ទៃ ទឹងរងាក្តាត់
គន់គិតគ្រប់ក្រៃ ក្តៅពេកសោតទៃ នៅពុំសប្បាយ ៗ
គោះល្ហឹងគោះប្រែ ជូរចត់សោតទៃ ហើរហាងចាំឡាយ
ពុំឲ្យក្សត្រី ទេវីធោមធាយ ខ្លាចក្តៅក្រហាយ
ដល់បុត្រពុំងា ៗ គោះបីបើនាង ទឹងស្តេចយាសយាង
ឡើងចុះក្តីណា មានអ្នកថ្នាក់ថ្នម បីបមដេយ្យា
ក្រែងព្រួយអគ្គា សម្តេចមហេសី ៗ អកយាយចាស់ទុំ
បំរើជិតជុំ ប្រយ័ត្នប្រក្រដី មិនមានសៅហ្មង
សួនគ្រងបេត្តី ស្តេចរងប្រណី ព្រះប្អូនស្នេហា ៗ
រីកាលណោះហោង ស្រីស្រស់ប្បុះប្បុង ទ្រង់ព្រះបិត្តា

ព្រួយព្រះហឫទ័យ ស្រីថ្ងៃមហិមា ទឹងគកិអាត្មា
ពេកពន់កន្លង ៗ គិតដល់មាតា ឪអទិច្ចា
ឥតញាតិផៅផង បើនឹងប្រសូតិ រាជបុត្រស្នងគ្រង
អ្នកណានេះម្ដង ទឹងស្មើមាតា ៗ នាងគិតនាងទ្រង់
កន្ទ្រងលុះលុង អាណិតអាត្មា កីលាពតឥតល្ហែ
ក្រិនឯកក្រត្រា ស្ដេចថ្នមធិតា លួងលោមស្រដី ៗ
ហៃមាសសង្រ ខ្ញុំមចិត្តត្រកាល ត្រកូលជាតី
ហេតុម្ដេចនាងថ្ងៃ កន្ទ្រែងសែនថ្វី ប្រការគល់អ្វី
ណាមេមាសថ្លៃ ៗ ក្រែងអ្នកឯណា ពោលពាក្យបរពារ
ឲ្យអន់ព្រះទ័យ ប្ដូមួយស្រឹង្គា បរិពោរសព្វថ្ងៃ
ធ្វើខុះម្ដេចនៃ នាងសោយសោក្កា ៗ ប្ដូមួយអញបង់
ឯងអាចឲ្យគ្គង ចិត្តទៅត្រង់ណា ប្ដូរទៅតាយថែង
ថ្វាថ្ងៃរស្ព៉ សោះរៀមសង្កា ចិន្ដាណាពៅ ៗ
ក្សិណ្ណាះសុវណ្ណា លើកករន្ទួ ប្រណម្យទូលពៅ
ព្រះបាទព្រះបង នេះម្ដងឥឡូវ ឥតអ្នកណាក្វ
ខានខុះចិន្ដា ៗ តែខ្ញុំថប់សល់ ប្រសិនបើដល់
ប្រសូតិបុត្រក្ញារ ឥតផៅញាតិពង្ស ឯកអគ្គិអាត្មា
នឹងយំល់នរណា ដូចព្រះជិទី ៗ ហើយនាងនិយាយ
ទូលក្សត្រពន្រាយ រៀបរាប់អំពី មុនមកនោះណា

នូវនារី យើងបានស្រដី សួររៀបហើយណា ៗ
នាងទូលសព្វគ្រប់ រិះរិងថៃថប់ ក្នុងចិត្តឈឺផ្សា
ចតីនេះទៅ ពុំដឹងយ៉ាងណា ហេតុតៀវរើក
ទើបឃ្លាឃ្លាតឆ្ងាយ ម្លេះសុំពុំបាន វិលវិងទៅឋាន
សងគុណអ្នកម្ដាយ នូវអ្នកឪពុក នូវឯស្រុកនាយ
បាបម្ដេចអម្បាយ តាមតាន់ប្ចេះណា ៗ បើនៅបុរី
មានព្រះជនី ជនកក្សត្រា ត្រកូលរាជវង្ស
សឹងទ្រង់មេត្តា នេះម្ដងខ្ញុំមហា ថប់ពន់ពេកក្រៃ ៗ
ស្ដេចស្ដាប់ទេវី ទើបព្រះភូមី ឱបភក្ត្រស្រីថ្លៃ
មានព្រះមធុរៈ សួរសងស្ងួម៉ែ ត្រេកត្រាស់ថាហៃ
នាងសុវណ្ណា ៗ កុំសោយសោកឡើយ ព្រលឹងបងអើយ
គិតតែមាតា បើបានប្រសូតិ បុត្តមកកាលណា
សឹមបងយាត្រា ជូនចៅទៅហោង ៗ ឥឡូវនេះនៃ
គតិមិញពេញផ្ទៃ កុំមាសស្នេស្នង គិតព្រះបិតា
មាតាឡើយហោង គានាលើបង កុំប្អូនបារម្ភណ៍ ៗ
ក្សត្រីត្រកូល ស្ដាប់ព្រះបន្ទូល ក្សត្រថ្លៃឧត្ដម
ស្រីរតនបវរ លើកកបង្គំ ក្សេមក្សាន្តភិរម្យ
ល្ហៃល្ហើយឧក្ខា ៗ ស្ដេចនាំស្រីថ្លៃ ចរចេញគង់ឮ
រាជរត្នបនា នូវអស់ព្រះស្នំ ចាស់ទុំគៀបត្រា

កាលោះវីទ្យា ចូលជិតទេវី ៗ បានបៀតចិតខាង
ហើយទើបទូលនាង បពិត្រក្សត្រី ខ្ញុំសោកទម្ងន់
បុត្តតន់ពីសី អ្នកមាសស្រដី ខាយទុកច្រើនក្តាត់ ៗ
កាលស្តេចមកមុន នោះនាងស្រីតន់ ជាខ្ញុំនឹងក្សត្រ
ពិតមែនជាប្តី បេត្តីបរត្ន ម្ចាស់សើយមែនក្តាត់
គួរខ្លាចសោះសា ៗ នាងត្រសំដី ពាក្យវីទ្យាវៃ
ផ្ញុញផ្គាល់ហ្នោះណា ជាក់មុខត្រងើប ស្មើសើបស្មើជា
អៀនឱនក័ក្តា ក្រាស់ក្រៃកកន្ទួង ៗ ជាហៃវីទ្យា
ថែងចេះចរចារ ចំអន់លេងលង ហាក់អញ្ចេះណា
ជាគ្នាស្មាហោង ពុំកោតប៉ុនល្អង តាមតែនឹងថា ៗ
ក្បិននាងស្រីរត្ន ចាប់បានរំពត់ ដេញពាយវីទ្យា
ស្តេចយល់នាងនាជ វិរត្នស្នេហា ពាយបញ្ចាក
ក្បិនក្សត្របះបង្វ ៗ ស្តេចលួងលោមឃាត់ ចាប់បានរំពត់
ពីព្រះប្អូនហោង ហើយពរវីទ្យា ក្សត្រាសាសង
ខុសអ្វីនេះម្តង ធ្លាក់ទោសដល់ប្រាណ ៗ នៃនិទាននេះ
យើងបញ្ឈប់ស្ទុះ ពុំទាន់និទាន នឹងថ្លែងពីអង្គ
ធម្មិកប្រធាន សប្បាកល្យាណ ជាព្រះមាតា ៗ
ពីរពង្សក្សត្រថ្ងៃ ក្នុកព្រះហឫទ័យ គិតតែបុត្រា
ទន្ទឹងរើងបាត់ ស្ងប់ស្ងាត់មហិមា ពុំមានអ្នកណា

មួយមកឡើយនៃ ទ្រង់មានវាចា ឱមាសពុំការ
ពន្ធកថ្ងើមថ្ងៃ កូនអើយឪពុក ទល់ទុក្ខក្រោយក្រែ
រឹងរែតអាឡៃ បាបុត្រស្នេហា ៗ ឯព្រះជនី
សព្វាទេវី សឹងសោយសោក្កា ទួញទៅរាជបុត្រ
នេត្តទ័យព្រ កូនអើយម្ដេចបា បោះបង់លុះក្ដាត់ ៗ
ក្រែងកើតពេគ្គា ព្រាធិនិន្ទា ដម្ងឹដម្កាត់
ប្តូមួយរង្វេង បិត្តឯងភ្ញាំងភ្ញាត់ ដោយសង្រាសត្វ
មាតុគ្រាមតណ្ហា ៗ ក្មេចឪពុកម្ដាយ ក្មេចស្រុកឯអាយ
ពិតពុំនាំពា នូវសៀមកន្ដើយ ប្រងើយសោះសា
ឲ្យយើងកល់គ្នា ទុក្ខទន្ទឹងនៅ ៗ រីកាលនោះណា
ព្រះវរបិតា ធិរាជទោមទៅ តែងព្រះរាជសា
ឱគ្កាទូលទៅ អញ្ជើញចមទៅ ដៃដេតបុត្រក្មា ៗ
លាយលាកអក្សរ ពីព្រះកូធរ មាតាបិតា
ផ្ញើមកអញ្ជើញ រាជាឪសា នូវនាងជាយា
រាជបុត្រពន្រាយ ៗ ដ្បិតពីក្សត្រា ទ្រង់ព្រះរាជា
ពិតពុំសប្បាយ អំពើអំពល់ ពុំស្គាល់ព្រះកាយ
ដ្បិតបុត្រពោមធាយ ចាកចំបែងបង់ ៗ ឥឡូវនេះណា
បើពុំយាត្រា ខំខានបង្អង់ សំមាសវលក្ស
អានយល់កគ្គហោង ទាំងពីរព្រះអង្គ ដូចមុនមកណា ៗ

សរសេរសារស្រេច   កាលនោះទើបស្តេច   ត្រាស់ប្រើអគ្គា
មាត្យមួយនានាំ   កិច្ចកម្មអក្ខរ   ដើរដោយមាគ៌ា
ខែ១សោតហោង ៗ   ទើបដល់ដំបន់   នគរសឹងហុន
ដូចចិត្តប៉ុនប៉ង   ហើយឡើងទៅទូល   ត្រកូលក្សត្រប្រង
រាជបុត្រស្នេស្នង   ក្រាបព្រះទ័យ ៗ   ស្តេចទតសំបុត្រ
អួលអន់ស្រយុត   ក្នុងព្រះចិន្តា   រន្ធត់អាឡោះ
ស្រណោះពេកណា   តាំងពីអក្ខរ   មុះមកដល់ខ្ញុំ ៗ
ថាឪអញធ្គន់   យូរណាស់ហើយហោង   បោះបង់បុរី
នូវពីរភជា ក្សត្រាក្សត្រី   គួរគិតប្រណី   ដ្បិតសឹងជាក ៗ
ហើយស្តេចប្រញាប់   ត្រេកត្រាស់បង្គាប់   ព្រះពិលៀងថា
ឲ្យរៀបរពល   សុគលយោធា   ព្រឹក្យនេះនឹងយា
ត្រាត្រេចជាម្តង ៗ   ទើបព្រះភូមី   បរបូលទៃទី
នាងនាថឥតគ្គន់   ព្រះឪសបរបារ   ហត្ថាត្រកង់
អង្គុលប្ដោសខ្នង   សំណោះថ្លែងថា ៗ   ហៃអ្នកខ្ញុំមចិត្ត
ស្មើថ្ងៃមជីវិត   ស្តែងស្លាប់បង់ព   ដ្បិតមានបន្ទូល
រាជសារស្នេហា   ពីព្រះមាតា   បិតានាយនៃ ៗ
មកដល់ហើយហោង   អញ្ជើញរៀមបង   មូលមួយស្រីថ្លៃ
ពីព្រះបង្រះបង្រង   រីងរង់ទុក្ខក្រៃ   យូរលង់ទឹងកៃក្យ
តុំយល់កត្រា ៗ   មួយប៉ើទឹងចាក   បរបញ្ជលះលាក់

ទឹងមាសពំនឹរ រីឯគតិថ្ងៃ ពេញផ្ទៃបេះណា
តាមតែប្អូនគ្នា គិតម្តេចនេះម្តង ៗ នាងនាថសុវណ្ណា
ប្រណាម្យទូលថា បពិត្រអ្នកបង បើទឹងស្តេចទៅ
លំនៅនាយហោង យកប្អូនទៅផង ជាខ្ញុំបាទា ៗ
សព្វថ្ងៃប្អូននៅ គ្រាន់បានកក់ក្តៅ ដោយព្រះពជា
អម្ចាស់សិរសី ប្អូនស្រីនេះណា ម្តេចទឹងឲ្យឃ្លា
ឃ្លាតទៅទីទៃ ៗ បើនៅកំព្រា ម្នាក់ឯងឯកា
ព្រាត់ព្រះបោមត្រៃ ទឹងសោកទឹងរងើ ទុក្ខផងក្រាស់ក្រៃ
សំប្អូនទឹងខ្យៃ ជីវិតមរនា ៗ ស្តេចស្តាប់ប្អូនស្រី
ព្រមព្រះហាទ័យ ទើបស្តេចលីលា ព្រះអគ្គនាំនាង
យាសយានយាត្រា ទៅឋានបិតា បោមចៅអាសុរ ៗ
ស្តេចលើកកំបង់ វរនាថផង់ ឥនអញ្ជលី
ទើបទូលព្រះបាទ ននាថធិបតិ ដោយដំណើរតី
ព្រះវរបិតា ៗ បពិត្រព្រះអគ្គ ពិសេសសូមទ្រង់
ព្រះរាជករុណា ដ្បិតព្រះជិនក ទល់ទុក្ខសោកា
តាំងព្រះមាតា សង្រែងក្តាត់ហោង ៗ មានព្រះឫទ្ធិរ
ឲ្យនាំពជសារ មុះមកនេះម្តង កងណាយណាកខាន់
គប់គ្រាន់សោតហោង ឲ្យខ្ញុំបរផ្គង ទៅឋានពជា ៗ
ថាបើខ្ញុំទាន យូរយល់ពុំបាន ឃើញព្រះភក្ត្រា

សំពីរព្រះអគ្គ   បាត់បង់ជនមា   ហេតុនេះខ្ញុំលា
សម្តេចបក្រើ ៗ   នាងសុវណ្ណា   សោកសូមក្រាបលា
ទៅថ្វាយវន្ទី   ហើយនឹងក្រឡាប់.   វិលឆាប់មកខ្ញី
ដូចដើមប្រក្រតី   ជាខ្ញុំបាតា ៗ   ក្សត្រយក្សស្លាប់ស្ដែង
រាជបុត្រទូលថ្លែង   អង្វរលោមលា   ព្រះអគ្គអន់អួល
រំជួលចិន្តា   សែនសោយសោកា   គនគិតអាល័យ ៗ
ជាទុអញ្ជ៉   ពុតតាតពន្សដៅ   សន្តានដទៃ
មានតែធីតា   ពិសាររថ្មើមថ្លៃ   កេ្សាសពូថ្លៃ
ចិញ្ចឹមសូនគ្រង ៗ   នាងសុវណ្ណា   លើកកន្ទា
ប្រណម្យយំផង   ខ្ញុំពុំបង់ឃ្លាត   ព្រះបាទនេះម្តង
គុណជូនកន្ទង   លើសលើលោកា ៗ   ខ្ញុំនឹងសូមសង
ព្រះគុណនេះម្តង   ឲ្យអស់ចិន្តា   ខ្ញុំរង់ទុក្ខធ្ងន់
ពេកពន់ក្តាត់ណា   ក្រោយខ្ញុំយាត្រា   ទៅហើយបក្រើ ៗ
ក្រែងមានភេតា   ហើយតែនរណា   នឹងដូចបុត្រី
នឹងមើលថែទាំ   កិច្ចការក្រិះសាយ   គោជកស្តអ្វី ៗ
ដូចកូននេះណា ៗ   ឥតលុះសោកសល់   ដ្បិតព្រះទសពល
ទាំងពីរអគ្គា   ស្តេចពុំសប្បាយ   នូវនាយកំព្រា
ហេតុនេះខ្ញុំលា   ហើយវិលវិញឋាន ៗ   ស្តេចស្តាប់បុត្រី
ហើយក្រុងអាសុរី   បន្ទូលសងសារ   ឱមាសថ្មើមថ្លៃ

ប្រែពតល្ងិយាណា ហេតុបាបបុរាណ កម្មកាលព្រេងនាយ ៗ
ឲ្យយើងចម្បែង ចរចេញលះលែង ទីទៃស្ថានឆ្ងាយ
ទទ្រង់រងទុក្ខធ្ងន់ គានស្មើនឹងថ្លាយ មិនមានរសាយ
ដល់តិចឡើយណា ៗ ទុំពុកប្រណី កូនស្ងួនពីសី
សោកសង់ទ្រង់តក់ កាលបើសម្រាល កូនកាលឯណា
ឥតញាតិការ សន្តានផៅផង ៗ នឹងបានពិភាគ
ស្ងួនត្រង់រៀមពក់ សោកសាទេះម្តង កូនទើយទុំពុក
ឥតសុខឡើយយោង សំពុំរលង ពីក្តីមរនា ៗ
ប៉ុនប៉ង់សព្វថ្ងៃ ទោះបីទឹងខ្សែ ជនជាតិជក
ទុំពុកនៅផ្ទើ ទោចលើស្ងួនក្សា ទាំងពីរអង្គ
លើកសព្វខ្លួនព៌ ៗ ដៃដេតបក្រើ ទទនអង្គអភិ
រាតវិវន្ទា សូមបានព្រះអង្គ ទ្រើសទ្រង់កូរណា
កុំស្តេចសោកា ទលទុកឡើយហោង ៗ ទៅពុំយូរគាត់
ខែមួយហើយថ្លាត់ វិលវិញមកផង កុំព្រួយបិត្តា
ក្សត្រាបព្ទាសបង្វង ធ្វើមេថ្មេះម្តង ព្រះគុណធ្ងន់ក្រៃ ៗ
ឯក្រងអាសុក ទបបុត្រប្រសា សាសង់សូម៉ៃ
ពុំអាចទឹងឃាត់ បុត្រតេឡើយខែ បើកតាមព្រះទៃ
បុត្រថ្ងៃប៉ុនប៉ង់ ឯក្រងយក្សា ឲ្យអស់សេនា
មុខមន្ត្រីផង ទៀបរេហ៍ហត្ថី ពាជីសោតហោង

រាជបុត្រស្នែស្នង ស្ដេចនឹងលីលា ៗ ទើបបុត្រពីរពង្ស
បង្គំទូនអង្គ ព្រះវរបិតា ត្រឡប់វិលឋាន
ទីស្ថានអាត្មា ស្រាប់ស្រេចហើយណា ស្ដែងស្ដេចពុង្សង ៗ
ប្រដាប់អាត្មា ទង់គ្រឿងរចនា សីហនាថឡើងគង់
លើកុជគុជ្ឈន នរេនទ្រើសទ្រង់ នូវនាងវរវង្ស
នៃបទឹងកជា ៗ ក្សត្រកិលៀង ៤ តែងរក្សាសួន
ហែអង្គតៀបត្រា អន្ដាប់នោះនៃ ទាំងនាងវិទ្យា
ជិតដោយធិតា មិនមានឃ្លាតឆ្ងាយ ៗ ក្ងឹងក្ងស់លយុំ
សត្វក្ងិនរងុំ ស្រើបស្រួលសប្បាយ ចេញចាកបូរី
ទីទៃស្ថានឆ្ងាយ ពលពាលទាំងឡាយ អាណែកក្រាស់ក្រៃ ៗ
រីមនុស្សនឹងយក្ស ច្រើនពេកអាណាក ពាសពេញទាំងព្រៃ
ដោយបុណ្យព្រះបាទ នរនាថដៀសដៃ នូវនាងនាថនៃ
ត្រកាលកាត់ណា ៗ ក្សត្រថ្ងៃប្រសើរ ស្ដេចដោយដំណើរ
ព្រៃព្រឹក្សអត្ថា ទូតអស់ស្ថានផង ដោយផងមាតា
ឈើឈរសាខា លូតលាស់លំពង់ ៗ ខ្លះផ្លែខ្លះផ្កា
ក្ដាំងងារបូជា រីកពេញសំយុង បក្សីធ្មឹមផ្អាប់
បុះបាប់បោមបុង ខ្លះទុំសុំកុង សំកុកខាងគ្នា ៗ
ខ្លះហើរទៅទុំ ទុំហើយយាសយុំ យុំផ្សេងភាសា
ខ្លះស្ងៀមស្ងប់ស្ងួល លើចុងរុក្ខា ផ្អៀងផ្អងបរបារ

ក្រញូក្រកន៏និតនៅ ៗ ខ្វះពាំអាហារ បៀមបានត្រអាល
បញ្ញកកូនចៅ ខ្វះសិតស្លាបហាល កណ្ដាលថ្ងៃក្ដៅ
ខ្វះហើរហួសទៅ ផ្ទុកផ្ទះសោះសា ៗ ស្ដេចត្រាច់ដោយដង
ព្រៃព្រឹក្សផ្សែលង ផ្ទង់ដោយអគ្គា ព្រះឱសរៀបរាប់
ប្រាយប្រាប់ប្អូនភា សរសើរបក្សា បក្សីពាំងទ្រាយ ៗ
បរត្រេបលុះលុង ខែ ១ ដល់ចុង
ហេមន្តព្រាយ សង់ព្រះបម្វា ម្ហូមាប្រញាយ
នាំនាងតាមនាយ ចូលបតហើយណា ៗ ហើយស្ដេចឡើងទៅ
ទូលព្រះមហាបៅ ដាព្រះបិតា ស្ដេចប្រាប់សេចក្ដី
ពិតពីបុត្រា អរស័តទបហា ត្រាស់ប្រើមន្ត្រី ៗ
រត់រះមកថាន ទទួលក្សត្រកូន នូវនាងស្រ្តី
តាំងនាងប្រាំពីរ អគ្គានោះក្ដី សឹងចរបញ្ចេញ
ទទួលភជា ៗ អាមាត្យនាំនាង ប្រាំពីរយាសយាង
ត្រេបដោយមាគា ដល់ដូចបំណង ហើយហោងម្ហូមា
ចចូលវាំង ពីក្សត្រស្នូរស្ដី ៗ នាងយល់ព្រះបង
ស្លាលស្និតត្រប់គ្រង់ នៃបងនឹងក្សត្រ បង់ចិត្តចិន្តាន
ប្រទានចក្រ តឹមុះផ្កាស្រី ថៃងបេះមាយា ៗ
ធ្វើហាក់ស្នេហ៍ស្និត អរអស់ពីចិត្ត មិនមានសង្កា
តែផ្ទង់ពង់ពោះ មិនបោះឡើយណា គង់នឹកគិតថា

ទោះទេនេះមុន ៗ ក្សត្រិក្សត្រា សាកសួរបរិវារ
ស្ពានស្ពោះពិតហោង មិនដឹងគលកិច្ច កន្ទ្បបតទូង
គេគិតប៉ុនប៉ង បៀតបៀនអាត្មា ៗ ស្រេចទើបព្រះអគ្គ
នាំនាងឡើងគង់ ដំរីលីលា ស្តេចដល់ប្រាសាទ
ព្រះបាទក្សត្រា បង្គំវន្ទា ពីព្រះនរបតី ៗ
ព្រះវរបិតា ទូលនាងសព្វា អរទិបបុត្រ
ទូវរាជទិវស ប្រាណប្រុសពីសី ថ្នាក់ថ្មមបេតី
វត្ថិវតអគ្គា ៗ ប្រែបោសប្រែបក ព្រះលឹងនៃអ្នក
មាសមិតពិសារ ម្តាយឪរៅយក មាសមកម្តេចប៉ា
យូរពេកក្តាក់ណា ម្តាយទទឹងនៅ ៗ ឯអគ្គរាជបុត្រ
ទិនកាយលំអុត សោសង់ទូលទៅ មាតាបិតា
ក្សត្រាចោមចៅ បាទជាយូរនៅ ផូវឆ្ងាយមហិមា ៗ
ហើយស្តេចចូលទ្ធ ពីក្សត្រអាសុរី ផ្តៃដាំផ្តជា
សព្វគ្រប់ពុំផ្សេង ប្រហែសឡើយណា ព្រះវរបិតា
ជាបព្រះហារ៊ៃ ៗ ស្តេចមានមេត្តា រាជបុត្រប្រុសា
សួនគ្រងសព្វថ្ងៃ ពុំដែលឲ្យអាក់ ប៉ាំងថ្នាក់ព្រះទៃ
ឲ្យរៀបចងដៃ ពីរពង្សបុត្រក្សា ហើយអត់សេក
ថ្កល់ថើងជាឯក ឥស្សរភាព គ្រប់គ្រងសម្បត្តិ
រមេរតស្នេហ្នា ស្នងព្រះបិតា តាមព្រះវេណី ៗ

ស្រេបទើមព្រះជាំង ឲ្យផ្ទុំប្រាសាទ ប្រសើរសួស្តី
ក្បាច់ក្បូរព្រានព្រាយ ឆាឆាយរស្មី ថ្វាយបុត្រពីសី
ទាំងពីរអគ្គារ ៗ ការលោះព្រះអគ្គ ស្ដែងស្ដេចទៀងគង់
ប្រាសាទសោភា នូវនាងនារី ស្រីគ្គាបរិពា
សុំស្និតស្នេហា ការណៃកម៉ីមាន ៗ យើងនូវស្រេបី
ឯអគ្គក្សត្រិ ប្រាំពីរកល្យាណ នោះនាងតែងទៅ
គាល់ហៀកក្សត្រកក្សាន សព្វថ្ងៃមិនមាន ជាប់មួយទេក ៗ

(ខ្សែ ៣ សង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ)

ខ្សែ ៤ ដើម ស្ដេច ដៃដេត ទ្រង់ផ្ដាបថា

នាងទាំង ៧ នាក់ស្អប់នាង បំប៉ាំថាន

ទើបទ្រង់យាងទៅលួងលោម

កណ្ដាល នាងទាំង ៧ធ្វើកល់ឲ្យស្ដេចចេញទៅទាក់ដំរី

ចុង ស្ដេចដៃដេតបំបរបង់នាងបំប៉ាំថានឲ្យចេញពីនគរ

សៀវភៅដែលផ្សាយចេញពីគេហស្ថាន គឹម-គី

បកិណ្ណកបរិត្ត	១ សៀវភៅថ្លៃ	១២'០០
ទេវតាគាសិតនឹងពុទ្ធភាសិត	,,	៨'០០
សម្ភារសិក្ខាបទ គោលសិក្សាជំនួយធម្មវិន័យ .	,,	១២'០០
វេយ្យាករណបាឋទី ១	,,	១៨'០០
,, ,, ទី ២	,,	១៧'០០
វេយ្យាករណ៍ខ្មែរ	,,	១៣'០០
លេខទៀរ	,,	១៥'០០
បត្តិទានាទិគាថា គឺឥមិនាប្រែ	,,	៦'០០
ធម្មបញ្ហា	,,	៦'០០
បញ្ញានិទ្ទេស	,,	២៥'០០
សមាធិនិទ្ទេសសង្ខេប	,,	៣០'០០
ប្រស្នាតិហាបដិបត្តិ.	,,	១៨'០០
វិធីប្រែបាលី	,,	២៥'០០
ប្រស្នាអភិធម្ម	,,	២៥'០០
ប្រស្នាត្រៃគុណ	,,	២៥'០០
សាមណេរវិន័យបញ្ហា	,,	១៨'០០

សៀវភៅកំពុងបោះពុម្ព ឬ ប្រុងនឹងបោះពុម្ពតទៅ

រឿងដំបងគ្រញូង-ក្បាលគេក-បក្សីចាំក្រុង　　រឿងមេទ័ពឥន្ទ្រីស

រឿងបមក្រពាំងបញ្ចូមត្រពើ　　រឿងព្រះបាទអជាតសត្រូវ

រឿងនិទានទេវទត្ត　　រឿងព្រះសុវណ្ណវង្ស

នឹង សៀវភៅ បាលី-ខ្មែរ ដទៃទៀតជាច្រើន

ការផ្សាយរបស់

លេខ ៨៨ វិថីអែមេក្រង់ ភ្នំពេញ

ជិតរោងកុន ព្រហ្មឫាយ៉ន ពីខាងកើតផ្សារចាស់

សេចក្ដីជូនដំណឹង

បណ្ណាគារខ្ញុំបាទ មានទទួលចងក្រងសៀវភៅ មានជាព្រះពុទ្ធរូប រូបចតផ្សេងៗ គឺព្រះរូបព្រះករុណា ទាំងសម្ដេចសង្ឃនាយកជាដើម ទាំងសៀវភៅធម៌ សៀវភៅរឿង គ្រឿងសរសេរ សង្ឃដិកា ឆាយា សំបុត្រកំណើត កាតកូនសិស្សទាំងសៀវភៅបារាំង-ខ្មែរផ្សេងៗ ជាច្រើនៗ

សូមនិមន្ត ទាំងអញ្ជើញលោកអ្នកចូលជាវចិញ្ចឹម ដោយមេត្រីៗ បើទិញដុំ យកទៅលក់ទៀត ខ្ញុំគិតថ្លៃថ្នាក់ជូនយ៉ាងគួរសមៗ

ព.ស. ២៤៩៦ គ.ស. ១៩៥៣

ថ្លៃ ១២៛០០

) រោងពុម្ព ភិក-គ៏ ភ្នំពេញ (